

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

4 pagini
20 bani

Vineri

22 octombrie 1954

- Să folosim cele mai bune metode de îndrumare agro-tehnică!
- GH. VARGA: Un ajutor de preț în munca noastră. (pag. 2-a)
 - IOSIF JIVAN: Vrem să-l vedem mai des pe agronomul în mijlocul nostru (pag. 2-a)
 - M. TIMCU: Biblioteca din Ferentari (pag. 2-a)
 - CL. RADULESCU: Prin folosirea metodelor larvoei: Fabrica de zahăr din Giurgiu, are posibilitatea de a sporii producția (pag. 2-a)

- GH. FALTICEANU: Contractările — o măsură importantă birghie pentru îmbunătățirea aprovizionării cu carne a populației (pag. 3-a)
- G. KOROTKEVICI: Scrisorile V. G. Korotkevicilor despre România (pag. 3-a)
- RADU ȚULESCU: Un acord înrobitor (pag. 3-a)
- În Comitetul Politic al O.N.U. — Continuă discuția propunerilor sovietice cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomice (pag. 4-a)
- Răsfoind presa străină (pag. 4-a)

U.R.S.S., luptătoare consecventă împotriva cursei înarmărilor

În repetate rânduri, conducătorii Uniunii Sovietice au arătat că ideea păcii este plină de temelie la politiciile externe sovietice. Ea decurge din însăși natura statului socialist sovietic, din însuși caracterul structurii societății sovietice, în care nu există clase și grupe sociale interesate în dezlănțuirea războiului, în înrobirea popoarelor, în expansiunea imperialistă.

De-a lungul întregii sale existențe, Uniunea Sovietică a arătat că ea duce, consecvent și cu fermitate, o politică de preîntâmpinare a războiului, de menținere și consolidare a păcii.

Străduindu-se necontenit să prevină războiul, statul sovietic a considerat totdeauna că reducerea înarmărilor și interzicerea armelor de exterminare în masă constituie un pas hotărâtor în vederea preîntâmpinării războiului.

De peste 30 de ani, Uniunea Sovietică a prezentat, la diferite conferințe internaționale, propuneri concrete pentru realizarea unei dezarmări generale, sau măcar a unei reduceri a înarmărilor. Amintim: în 1922 la Haga, U.R.S.S. a făcut propuneri pentru o dezarmare generală; în același an la Moscova la o conferință cu țările vecine din vest — propuneri privitoare la reducerea proporțională a înarmărilor; în 1927, la comisia pregătitoare a conferinței de dezarmare — propuneri pentru o grabnică dezarmare integrală și generală; în 1928, la aceeași comisie — proiectul pentru o dezarmare progresivă și proporțională, în care se propunea țărilor mari să-și reducă înarmările cu jumătate, iar puterilor mici cu o treime și un sfert. În 1932 când s-a convocat la Geneva conferința pentru dezarmare, Uniunea Sovietică a făcut din nou propunerea de a încheia o convenție privitoare la o dezarmare generală sau cel puțin, o convenție pentru interzicerea celor mai periculoase tipuri de arme.

Stările imperialiste însă au respins rînd pe rînd toate propunerile sovietice înfrîngînd cursa înarmărilor care pînă la urmă și-a găsit înecunarea în cel de-al doilea război mondial.

După război — care s-a terminat, datorită luptei eroice a Uniunii Sovietice, prin totala nimicire a agresorilor — guvernul U.R.S.S. a făcut din nou propuneri pentru reducerea înarmărilor. Chiar la prima sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, în 1946, Uniunea Sovietică, susținută de țările de democrație populară și de opinia publică din întreaga lume, a prezentat o propunere privitoare la limitarea generală a înarmărilor, interzicerea și distrugerea armelor atomice. În 1948, Uniunea Sovietică a propus Adunării Generale reducerea cu o treime a forțelor armate și a armamentului celor cinci mari puteri și interzicerea folosirii armelor atomice, iar în anul următor delegația sovietică a propus din nou condamnarea pregătirii unui nou război, precum și încheierea unui pact pentru întărirea păcii, între cele cinci mari puteri — membri permanenți ai Consiliului de Securitate al O.N.U. La cea de a cincea sesiune a Adunării Generale a O.N.U., în 1950, Uniunea Sovietică a propus să se adopte „Declarația cu privire la înălțarea primejdiei unui nou război, consolidarea păcii și securității popoarelor”. Delegația sovietică a cerut din nou ca Adunarea Generală să proclame interzicerea fabricării și folosirii armelor atomice. La sesiunea următoare, U.R.S.S. a cerut convocarea, nu mai tîrziu de 1 iunie 1952, a unei conferințe mondiale care să dezbată problema unei reduceri substanțiale a forțelor armate și a armamentului și măsurile practice de luat pentru interzicerea armelor atomice și stabilirea unui control internațional asupra îndeplinirii acestei interziceri.

Acste propuneri ale U.R.S.S., precum și altele răspund dorințelor și speranțelor tuturor popoarelor iubitoare de pace. Cu toate acestea, reprezentanții S.U.A., Angliei și altor state, au adoptat o poziție negativă. Cu o perseverență demnă de o cauză mai bună, ei s-au străduit să torpileze sau să ocolească posibilitățile de rezolvare pozitivă a problemei cu privire la interzicerea armelor atomice și reducerea înarmărilor și a forțelor armate.

Credincioasă politici de pace, Uniunea Sovietică a făcut anul acesta noi și im-

portante propuneri în vederea rezolvării acestei probleme. Într-un proiect de rezoluție prezentat Adunării Generale a O.N.U. Uniunea Sovietică a propus următoarele măsuri concrete:

pornindu-se de la nivelul existent la 31 decembrie 1953 să se facă în decurs de șase luni sau un an o reducere de 50 la sută a forțelor armate și a alocățiilor militare din normele convenite;

după îndeplinirea acestui program să se facă o nouă reducere a restului de 50 la sută din normele convenite, tot într-o perioadă de șase luni sau un an.

U.R.S.S. a propus ca, în același timp, să se înfăptuiască și interzicerea totală a armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă; ca producția acestor tipuri de arme să se interzică și ele să fie înălturate complet din armamentele statelor; ca toate materialele atomice existente să fie folosite numai în scopuri pașnice; constituirea unui organ de control care să ia măsurile ce se impun pentru asigurarea angajamentelor asumate de state.

Guvernul sovietic a precizat că nu condiționează îndeplinirea propunerilor privitoare la reducerea înarmărilor de realizarea unui acord în problema renunțării necondiționate a statelor la folosirea armelor atomice. Guvernul sovietic consideră însă că și pînă acum că un acord în privința armelor atomice ar grăbi aplicarea tuturor măsurilor prevăzute în proiectul de rezoluție prezentat Adunării Generale a O.N.U.

Noua inițiativă sovietică, propunerile pe care U.R.S.S. le-a făcut și faptul că la baza lor au fost așezate propunerile Angliei și Franței din 11 iunie 1954, dovedește încă odată năzuința Uniunii Sovietice de a se înlesni încheierea unui acord. Este limpede pentru oricine că rezolvarea problemei reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomice depinde într-un total de atitudinea statelor occidentale.

În cadrul discuțiilor care au avut loc pînă acum în cadrul O.N.U., cu privire la aceste propuneri au ieșit în evidență încercările unor delegați ai statelor occidentale de a răstălmăci propunerea sovietică, urmărind să-și faurească prelexte pentru a respinge încă odată posibilitățile reale de a se ajunge la un acord asupra reducerii înarmărilor și a interzicerii armelor de exterminare în masă. Manevrele acestor delegații, nu fac altceva decît să demaște în fața opiniei publice mondiale fățărnicia acelor cercuri din occident care pălăvrăgesc pe tema de zărmări dar refuză să colaboreze în mod cinstit în vederea rezolvării pozitive a acestei probleme.

Politica externă sovietică în totalitatea ei, lupta consecventă a U.R.S.S. pentru reducerea înarmărilor și interzicerea armelor atomice, au întărit și mai mult autoritatea și forța Uniunii Sovietice ca bastion al păcii în întreaga lume. Masele de milioane de oameni din toate țările lumii sprijină politica externă a U.R.S.S. și cer cu hotărâre guvernelor care pînă acum, prin eschivări și tăgădăneli, au împiedicat realizarea acordului dorit de opinia publică de pretutindeni, să adopte o atitudine pozitivă și fără echivoc în această problemă. Ca o acțiune concretă în acest sens putem semnala, printre altele altele, scrisoarea semnată de aproape 900.000 de locuitori ai orașului Hiroșima și adresată secretariatului O.N.U. În această scrisoare se cere interzicerea armelor atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă.

Popoarele se pronunță în favoarea propunerilor sovietice în legătură cu încheierea unui acord internațional în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor de exterminare în masă, întrucît de reglementarea acestei chestiuni depinde într-o foarte mare măsură întărirea păcii și asigurarea securității colective a popoarelor.

Poporul nostru iubitor de pace, sprijină cu hotărâre politica externă a Uniunii Sovietice, politică îndreptată către menținerea păcii și înălțarea primejdiei unui nou război. Poporul nostru este ferm convins că adoptarea propunerilor sovietice — expresie a politicii de pace a U.R.S.S. — va contribui în mod hotărâtor la micșorarea încordării internaționale și la înălțarea păcii generale.

Creșterea producției agricole, sarcină principală în lupta pentru ridicarea nivelului de trai

Oamenii muncii de la sate discută pe larg proiectul Direcției privitoare la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. În adunări sătești, pe grupe de case și pe circumscripții electorale, în ședințe ale colectivelor unităților agricole socialiste, țărani muncitori, colectivizii, muncitorii din S.M.T. și gospodării de stat, tehnicienii și specialiștii din agricultură dezbate problemele creșterii producției agricole. În cadrul dezbaterilor, cei ce muncesc pe ogoare împărtășesc experiența lor, vin cu valoroase propuneri pentru punerea în valoare a inepuizabilelor

rezerve menite să ducă la crearea abundenței de produse agricole. Ei își iau entuziasme angajamente și dovedesc prin fapte hotărârea de a contribui la ridicarea agriculturii noastre la un nivel superior, la nivelul satisfacerii cerințelor mereu crescînde de produse agro-alimentare.

Despre dezbaterile care au loc pretutindeni în țară, despre propunerile și angajamentele oamenilor muncii, despre lupta lor pentru creșterea producției agricole, șosec zilnic vești la redacția noastră. Iată o parte din ele.

Agronomul

Prieten și sfătuitor apropiat al țăranului muncitor, agronomul are nobila misiune de a ajuta lucrătorii ogoarelor să cunoască tainele creșterii plantelor și — cunoscîndu-le — să smulgă pămîntului roade mereu mai bogate. Pînă sînt cei care prin strădanie continuă, plină de dragoste și pricepere, cîntescă litul de portăcel și lupte pentru recolte bogate, găsesc cele mai potrivite metode de răspîndire a științei creșterii plantelor. Între ei se află inginerul agronom Ion Hossu de la secția agricolă a sfatului popular raional Tg. Mureș.

— Eu cred — spune inginerul Ion Hossu — că agronomii pot deveni purtători drapelului recoltoare bogate numai dacă metoda lor principală de muncă va fi cea a demonstrațiilor practice, dacă această metodă de îndrumare și control va fi o metodă permanentă de muncă în toate campaniile, la toate lucrările.

Pornind de la această convingere, el s-a ocupat de organizarea demonstrațiilor practice în satele raionale. Eforturile lui și ale celorlalți agronomi din raionul Tg. Mureș care s-au urmat pîdă, se oglindesc în sporurile de recoltă dobîndite de numeroși țărani muncitori. Ce satisfacție poate fi comparată cu bucuria de a vedea cum munca ta sporește belșugul, cum ea aduce bucurie și îndeletnicire în casele oamenilor? Ce fapte pot înnoia mai mult munca și viața unui om? Asemenea oameni sînt înconjurăți de dragostea și stima întregului nostru popor.

Rezerve ale raionului

Dintr-o scrisoare a tov. Anghel Stănescu, deputat în sfatul popular al raionului Roman, aflăm că prin punerea în valoare a terenurilor din raion actualmente nefolosite, în următorii 2—3 ani se vor cultiva cu 500 ha. mai mult grâu și cu 500 ha. mai mult porumb, ceea ce echivalează cu cea 150 vagoane de grâu și porumb. Suprafețele cultivate cu legume și zarzavaturi vor fi de asemenea sporite prin îngrășarea unor terenuri din jurul Romanului și a satelor Pîldești, Trifești, Secueni, Onișcani, Săbăoani și altele, folosindu-se altă apă din Siret, Moldova, Valea Neagră cit și o serie de izvoare.

Cu sprijinul științei înaintate

Experiența colhoznicilor sovietici a fost ajutor de seamă pentru noi, membrii gospodăriei colective din Cenușu Mare, în toate munca ce o avem de dus în gospodărie și mai ales în cultivarea pămîntului după regulile agro-tehnice.

Anul trecut am înșămîntat 240 ha. cu grâu după metoda sovietică a semănatului în rînduri încrucișate. Producția pe care am obținut-o a dat un spor de 200—500 kg. la ha, față de cea realizată de țărani muncitori cu gospodării individuale din comună.

Am aplicat și pe o suprafață de 420 ha. cultivate cu porumb o metodă sovietică: semănatul în cuburi așezate în pătrat. La culesul roadelor, rezultatul a fost o producție medie de 3000 kg. porumb la hectar iar unele brigăzi din gospodărie au obținut chiar 4500—5000 kg. porumb la hectar.

Față de producția realizată pe ogoarele semănaute obșnuite, recolta de 3000 kg. porumb la hectar reprezintă un spor de 25 la sută.

IOAN SOCOL
președinte gospodăriei colective
din Cenușu Mare — raionul
Sînculaul Mare

Pe ogor nou, o nouă asociație

În comuna Fărcășele, regiunea Craiova, prin îndigul și canalizări se vor reda agriculturii 420 ha. teren situat în lunca Oltului. În vederea cultivării lui cu legume și zarzavaturi țăranii muncitori s-au angajat a executa lucrările necesare prin munca voluntară, iar cultivarea terenului să o facă în asociație.

Propunerile țăranilor muncitori din comuna Căpuș

CLUJ (de la corespondentul nostru). — Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani a fost dezbătut cu însușirile de către țăranii muncitori, în toate cele 33 de circumscripții electorale ale comunei Căpuș. După ce au dezbătut proiectul, capitolul cu capitol, țăranii muncitori au făcut felurite propuneri pentru dezvoltarea lui în viață.

Cele mai de seamă propuneri au fost făcute în circumscripția electorală nr. 11, unde este deputatul tovarășa Florica Haiduc. Țăranul muncitor Ștefan Bîncea, a propus ca în satul Căpuș Mic să se înființeze un centru de înălbire mașini agricole. Un alt vorbitor — țăranul muncitor Ioan Petruța — a cerut ca la cooperativa comunală să se aducă îngrășăminte chimice în cantități suficiente. Mai mulți participanți la consfătuire — ca Rozalia Halmaghi, Ioan Bădiu și alții, au dezbătut apoi felurite probleme în legătură cu fertilitatea solului, cu clasa terenurilor, etc. Propunerile făcute sînt menite să contribuie la sporirea producției agricole în comuna lor.

Fruntașul satului

Toată cinstea și se cuvine țăranului muncitor Marin Ciobanu; el a obținut în acest an cea mai bogată recoltă din comuna Teiuș, raionul Topoloveni, regiunea Pustei. De pe un hectar și 12 ari cultivat cu grâu a recoltat 1880 kg., adică cu 680 kg. grâu mai mult decît anul trecut, cînd a semănat grâu pe tot atîta suprafață. Producția sa de ovăz a întrecut cu 400 kg. pe cea din anul trecut, ca toate cele de ovăz, ca și la grâu, vremea a fost mai prielnică în 1953.

Care e secretul recoltelor sale? Are pămînt mai bun ca ceilalți? Nu. Nicuțel Bucea, care a cultivat un pogon cu grâu alături de ogorul lui Ciobanu, a scos doar 600 kg. Atunci... Dacă poate fi vorba de un secret, apoi secretul asta este cunoscut de către un număr crescînd de țărani muncitori, iar el este unul singur — respectarea agrominimului. Iată de pildă, cum a respectat agrominimul la cultura grîului. Toamna a ieșit între cei dinți la arat, făcînd un ogor cam de 20 cm. adîncime — pe cînd alții așteptau să plouă înainte de a trece la arat. Sub brazdă, Marin Ciobanu, a băgat trei care de gunoi de grajd, iar pe urmă a pus în pămînt sămînță curățată și tratată, ceea ce i-a încercat puterea de înolțire. Îndată după semănat, a grăpat pămîntul și l-a netezit tot cu grapa de fier cu dinți în sus. Plăușul l-a făcut de cite ori a fost nevoie pentru distrugerea buruienilor din lan.

După cum se vede, este un „secret” ce stă la îndemina oricui și fiecare țăran muncitor are datoria să-l cunoască și să-l folosească.

Rezultate grăitoare

Țăranul muncitor Matei Pătru din satul Nisipari, comuna Castelu, regiunea Constanța, ne-a scris cum și-a dat seama că agro-tehnica învinge practicle învechite.

„Am fost sfătuit mereu să lucrez pămîntul după agrominimul că-mai bine. Ca să mă conving de partea cui e dreptatea am împărțit pămîntul pe din două: am lucrat un hectar cu grâu cum știu eu iar altul după agrominim. La treieris am obținut de pe hectarul lucrat așa cum scrie la carte 1.500 kg. grâu, iar de pe celălalt am recoltat doar 700 kg. de grâu. Rezultatul spune singur ce voi face de acum încolo”.

350 de aparate de radio pe zi

Muncitorii și tehnicienii de la fabrica „Radio-Popular” din Capitală au hotărît să mărească producția de aparate de radio „București” la 350 pe zi. În lupta pentru atingerea acestui obiectiv, în fruntea întrecerii socialiste, se află echipa condusă de Ion Lică, care asamblează zilnic 28 de aparate în plus față de prevederile planului. La realizarea aparatelor de radio își aduc contribuția și muncitorii din secțiile care produc diferite piese componente. (Agerpres)

Actori în mijlocul țăranilor muncitori

Duminică 24 octombrie a.c. un colectiv de actori de la Teatrul Național „I. L. Caragiale” și de la Ansamblul de Estradă al R.P.R., va da un spectacol la cîmîntul cultural din Peris, regiunea București.

Își vor da concursul Elvira Godeanu, laureată a Premiului de Stat, și Constantin Bărbulescu, care vor juca o scenă din piesa „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale, iar actorul Vasile Lăzărescu va recita versuri de Scipio și Nekrasov. De asemenea va fi reprezentată o piesă într-un act, care va fi interpretată de actorii Nely Dordae, I. Horațiu, I. Dragomirescu și C. Guira, după care vor urma recitări și lecturi literare din literatura română și sovietică.

Un bogat și variat program de muzică de estradă românească și sovietică va prezenta orchestra Ansamblului de Estradă al R.P.R., dirijată de I. Dulo, soliști fiind Micșunica Gheorghiu, Marga Constantinescu, Carol Gurcă, Alexandru Bojenescu și alții.

Asociații pomicole

Museul este un raion de muncă cu solul prielnic creșterii livezilor de pomi fructiferi. Potrivit acestui specific, sfatul popular raional și-a întocmit un plan care cuprinde plantarea a circa 36.000 pomi dintre care meri, peri, pruni, cireși, etc.

Sfatul popular raional Musei și-a îndreptat atenția și în direcția lămuririi țăranilor muncitori de a forma asociații simple pentru lucrarea în comun a pămîntului. Pînă prezent s-au constituit cinci asociații pomicole care cuprind terenurile țăranilor muncitori cu gospodării mici și mijocii din comunele Aninoasa, Boteni, Malu cu Flori, Mihăești și Vlădești.

A. ANCHIDIN
Correspondent voluntar

Autocamionul colectivei

HIUȘI (de la corespondentul nostru). După un viraj scurt, autocamionul nou-nou, prăfuit doar puțin, a intrat în curtea gospodăriei colective.

Oamenii privesc cu drag mașina. E autocamionul colectiv. După ce cercetă cu de-a mînașul mașina, Toma Păun, președintele gospodăriei agricole colective, grăi către cei prezenți:

— După cum vedeți e o mașină minunată. Ea ne va înlesni mult transporturile noastre. Aceasta mă na o avem pentru că ne-am îndeplinit obligațiile contractate, încheiate și am prestat în timp cele 18 bovine, 100 de oi și 300 kg. lînă. Aceasta trebuie să ne fie îndemn ca să ne sporim eforturile. Este și în folosul nostru și în acela al muncitorilor de la oraș căroră să le trimitem cît mai multe produse de tot felul.

Spusele președintelui au fost aprobate printr-un ropot de aplauze. Colectivizii dîn Tirzii sînt hotărâți ca și de acum înainte să muncească neosteniți pentru ca gospodăria lor să progreseze mereu.

GRIJA FAȚĂ DE OM — PREOCUPAREA CENTRALĂ A STATULUI NOSTRU

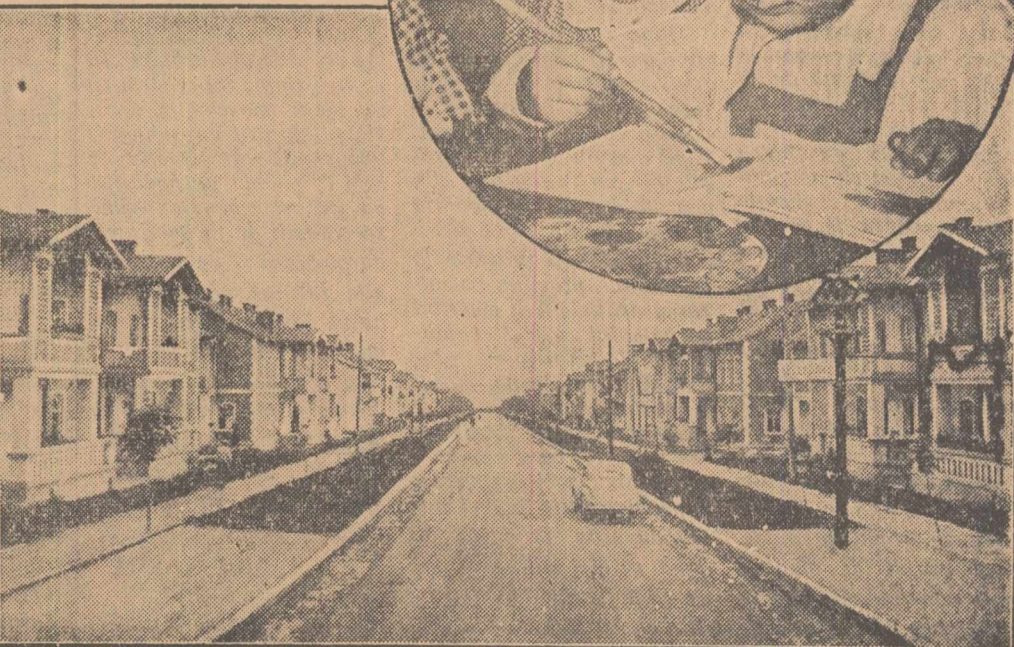
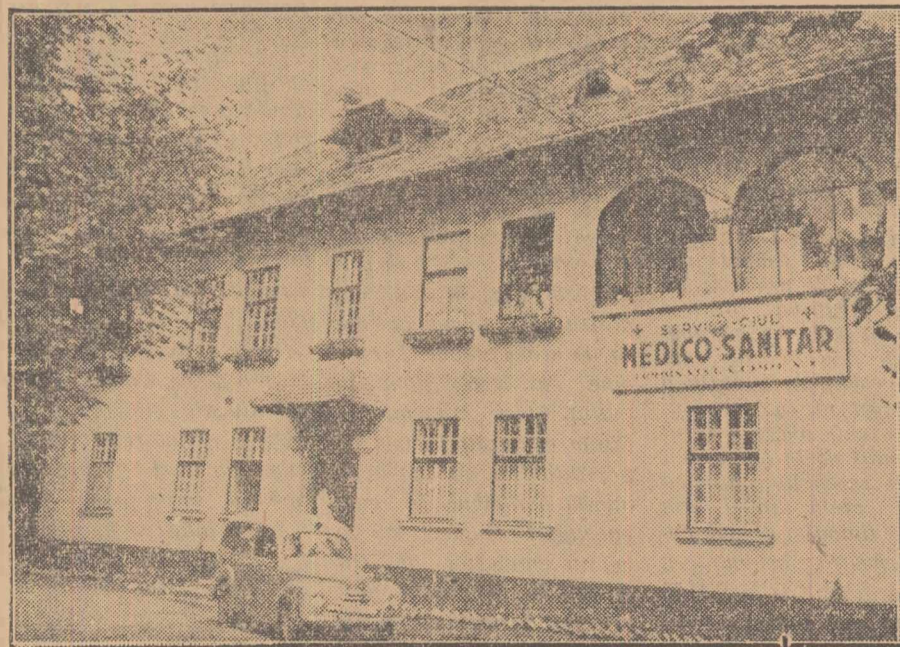
În țara noastră înălțarea la tot pasul dovezii despre grija pe care partidul și guvernul o poartă oamenilor muncii. Printre aceste dovezi, un loc de seamă ocupă atenția pe care statul nostru o acordă pentru a crea celor ce muncesc și familiilor lor, condiții din ce în ce mai bune de muncă și de trai.

Pentru oamenii muncii din industria chimică, de pildă, care în trecut trăiau și munciau în condiții neomenești, s-au înfăptuit în anul de democrație populară lucrări importante. Din anul 1950 pînă în semestrul I 1954 de exemplu, s-au construit locuințe cuprinzînd 411 apartamente și 347 camere pentru necesitățile pe o suprafață totală de 35.937 m.p. De asemenea, sînt în

curs de construcție 220 locuințe individuale dintre care 42 au și fost date în folosință.

Grija pentru oamenii muncii din industria chimică poate fi ilustrată și prin alte exemple. În acest sector funcționează 44 puncte sanitare, 8 policlinici, 7 creșe, 14 case de odihnă, 26 cantine, 20 cluburi muncitorești, 25 săli de spectacole, 20 stații de radioamplificare, 50 terenuri sportive, etc.

În clisee: Stînga: Policlinica Combinatului chimic nr. 1. Dreapta: Strada principală a noului oraș construit pentru oamenii muncii de la Combinatul chimic „I. V. Stalin”. Medalion: Copiii oamenilor muncii de la Combinatul chimic nr. 1 sînt îngrijiiți în cele mai bune condiții. La cîmîntul de zi este acum ora de desen.

A intrat în funcțiune fabrica de praf de lapte de la Remetea

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — În uriașă hală de un alb imaculat e mare frîmțare. Retortele argintii scilicpe de curățenie... Tehnicienii rolesc în jurul mașinilor, controlează aparatele, supapele. Sînt ultimele pregătiri.

Pe fețele tehnicienilor, îmbrăcați în halate albe, radiază emoția, însufleșirea. Istvan Papp și Andrei Inășel sînt cei mai tineri tehnicieni ai fabricii. Dar se cunosc de mult. Au fost împreună în Uniunea Sovietică unde au învățat cum trebuie transformat laptele lichid în praf de lapte, la fel de gustos și de hrănitor ca și cel lichid.

Aparatele și mașinile aduse din Uniunea Sovietică funcționează perfect... La baterie

de uscare se aude un zgomot surd. Apoi, peste cîteva clipe, începe să curgă primul suvol de praf de lapte.

Răsună aplauze puternice. Gîndurile zboară spre prietenii din Uniunea Sovietică care au făcut mașinile acestea minunate, care i-au ajutat să instaleze aparatele acestea complicate. Cu ajutorul lor neprecupețit a luat ființă și a intrat în funcțiune prima fabrică de praf de lapte din patria noastră.

„Cu acest simțămînt oamenii emoționați și însufleșiți adunați la Remetea în imponentă hală a celei mai noi construcții la socialismului din patria noastră, fabrica de praf de lapte din Regiunea Autonomă Maghiară, au privit primele cutioare cu praf de lapte...”

Prin folosirea metodei Iarovoi

Fabrica de zahăr din Giurgiu are posibilitatea de a spori producția

Printre fabricile de zahăr din țara noastră se numără și întreprinderea „Popa Săpca” din Giurgiu. Impunătoare și în ce privește aspectul exterior al construcției, fabrica își atrage în chip deosebit atenția când îi vizitezi interiorul. O adevărată uzină cu agregate uriașe și instalații din cele mai variate se transformă scla de zahăr în cristale mici, sau în cuburi albe, strălucitoare, de zahăr.

În bună măsură datorită acestui utilaj modern an de an au ieșit pe poarta acestei fabrici mii de tone de zahăr ducând pînă de departe faima zaharurilor de prin părțile Giurgiului. Ca și în anul trecut conducerea fabricii de zahăr „Popa Săpca” și colectivul acesteia, s-au preocupat îndeaproape de pregătirea și în acest an în cel mai bun condiții a campaniei de prelucrare a sfelei de zahăr. Odată terminate lucrările de reparații (remont) și revizuire a întregului utilaj, odată asigurată materia primă cît și brațele de muncă sezoniere necesare campaniei, fabrica de zahăr a intrat în funcțiune în ziua de 4 octombrie.

O serie de deficiențe au influențat însă din primele zile de lucru activitatea acestei întreprinderi. Îndeplinirea planului zilnic de prelucrare a sfelei de zahăr. Este știut că industria zahărului este sezonieră. Din acest motiv pe lângă personalul permanent, în număr mai restrîns, ea se bazează pe angajați sezonieri. Acest fapt creează unele dificultăți în desfășurarea campaniei, muncitorii sezonieri nefiind calificarea necesară.

La stația filare-presă de exemplu, lucrul este executat de muncitori sezonieri. Din două ore plăcie de metal destul de grele care se încarcă de namol trebuie curățate. Operația de curățire durează 15 minute a tuncii cînd este executată de un muncitor calificat. În situația existentă însă ea este prelungită la aproape 30 minute. Este limpede că prin prelungirea timpului de curățire a filare-preselor se pierde o cantitate însemnată de zeamă filtrată.

Nu este însă de loc indicat ca în spațiile acestor stații, a așa ziselor „condiții obiective” conducerea fabricii de zahăr „Popa Săpca” să-și ascundă lipsa sa de răspundere. O preocupare mai susținută a acordată acestor probleme ar fi putut rezolva în chip favorabil aceste „greutăți” existente în toate fabricile de zahăr, dar care împiedică numai aici buna desfășurare a procesului de producție. În alte întreprinderi au fost luate din timp măsuri pentru instruirea muncitorilor sezonieri în vederea realizării sarcinilor lor.

Simpla constatare a lucrurilor nu poate servi la nimic. Conducerea fabricii trebuie să ia imediat măsurile necesare în vederea asigurării la filare-presă a brațelor de muncă corespunzătoare, întărind totodată controlul

la toate stațiile fabricii, condiții fără de care nu poate fi lichidată rămînerea în urmă înregistrată încă din primele zile de lucru. Ca și alte întreprinderi din țară care au răspuns chemării la întrecerea lansată de colectivele de muncă din întreprinderile din regiunea Stalin, fabrica de zahăr s-a angajat printre altele să producă peste sarcina de plan 63.000 kg. zahăr, să reducă prin aplicarea metodei inginerului sovietic Iarovoi pierderile din prelucrarea sfelei de zahăr.

Cum a tradus în viață în timpul cursului de începere a campaniei angajamentele luate, pot vorbi cifrele referitoare la cantitatea de sfață tăiată zilnic care nu reprezintă încă norma planificată. Nu se poate vorbi încă la fabrica de zahăr „Popa Săpca” de o sporire a producției de zahăr, atîta timp cît conducerea fabricii n-a luat nici o măsură în vederea instruirii muncitorilor pentru folosirea prețioasei metode sovietice Iarovoi. La fabrica de zahăr „Popa Săpca” există unele pierderi de zahăr cum ar fi de pildă cele de la namol, care întrec normativul stabilit. O pierdere s-a înregistrat de asemenea la silozurile de sfață. La 7 octombrie în schimbul II, brigadierul Ilie Cristea a părăsit pentru un timp locul de muncă. Din această cauză aprovizionarea fabricii cu sfață de zahăr nu s-a făcut în mod continuu, lucru ce s-a răsfrînt direct în procesul de prelucrare prin pierderea unei însemnate cantități de zahăr. Față de schimbul anterior care a tăiat în această zi 61 vagoane sfață, schimbul II a reușit să atingă doar cifra de 46 vagoane.

Aplicarea metodei inginerului sovietic Iarovoi ar fi contribuit prin reducerea pierderilor la sportarea produsului de zahăr din aceeași cantitate de sfață.

Este sigur că la fabrica de zahăr „Popa Săpca” există posibilitatea aplicării acestei metode. Dar conducerea fabricii trebuie să se preocupe de introducerea ei; conducerea întreprinderii are doar sarcina de a generaliza folosirea celor mai bune metode de lucru ale fruntașilor, de a organiza la fiecare stație grafice în care să fie urmărite din oră în oră rezultatele cantitative și calitative. Cele câteva grafice existente pe ici, pe colo în fabrică nu exprimă rezultatele obținute de muncitori, nu stimulează colectivul spre sporirea continuă a randamentului muncii lui. Numai cu un ajutor mai efectiv din partea conducerii fabricii și a corpului tehnic, colectivul fabricii de zahăr „Popa Săpca” va putea — și are destule posibilități în această direcție — ca în întrecerea socialistă să sporească producția de zahăr din recolta de sfață din acest an.

CL. RADULESCU

Cenacul literar studentesc „G. Coșbuc”

O față înaltă, cu cozi lungi și negre, cu ochii ca mura coaptă și cu obraji îmbujorați urcă la catedră. După ce-și roți privirea în sală, Natalia Pătrău începu cu vocea caldă și tremurând să citească poeziile: „Fă-ți versul o flintină și „Cea de răgaz”. Cel 60 de studenți și studențe, membrii cenacului literar urmăreau cu atenție fiecare vers.

A tăcut. Puțin emoționată, Natalia Pătrău s-a așezat în bancă. Cele două poezii mai sînt citite odată... Se împart copii după ele participantilor. În sală e freacă, poeziile au sîrmit vii discuții.

În fiecare duminică dimineața, la universitatea „C. I. Parhon” cu alba asemenea sedințe de lucru, în cadrul cărora studenții dezbate probleme de teorie și critică literară.

Prin activitatea lui, cenacul literar „G. Coșbuc” — care are aproape o sută de membri — îndrumă tinerii studenți pe drumul artei, îi ajută să-și dezvolte aptitudinile pentru creația literară. Pe lângă cenacul, funcționează un cerc științific de istoria literaturii române. În colaborare cu acest cerc, cenacul literar organizează deseori conferințe, refe-

rate, convorbiri între scriitori și poeți și membrii cenacului, excursii și vizite în diferite uzine, fabrici, șantieri de construcții, gospodării agricole de stat și colective, pentru ca viața și munca oamenilor muncii din țara noastră să fie mai bine cunoscută de membrii cenacului.

De curînd cenacul literar „G. Coșbuc” a editat un buletin literar în care se publică săptămînal fragmente din creațiile membrilor cenacului, articole de critică literară, cronici literare, aspecte din viața cenacului, etc.

Răsfoind dosarul de creație al cenacului, găsești neînmărate creații literare. Tinerii își exprimă dragostea pentru poporul muncitor și viața nouă a țării noastre, scriind altă versiune, cit și proză: schițe, nuvele, piese de teatru.

Cenacul literar „G. Coșbuc” este și o adevărată școală a prieteniei. Alături de studenții romîni își dezvoltă aptitudinile, aprofundează literatura clasică universală și contemporană, studenții chinezi, coreeni, polonezi și din alte țări de democrație populară care studiază în țara noastră.

Să folosim cele mai bune metode de îndrumare agrotehnică!

Un ajutor de preț în munca noastră

La expoziția agricolă raională pe care am organizat-o vin mulți vizitatori din satele raionului Pașcani. Muncitorii din gospodăriile agricole de stat și S.M.T., membri ai întovășiților agricole și țărani muncitori care gospodăresc în diviziunile vizitează zilnic expoziția, admirînd produse bogate expuse aici, produse care au fost obținute în urma aplicării regulilor agrotehnice. Îndeplinindu-se oprit vizitatorii în fața expoziției, acolo unde pe un mic teren noi am expus, plantat în pămînt, porumbul care a crescut pe tarlașele gospodăriei agricole colective „9 Mai” din Mogoșești. Acest porumb mare, cu tulpina viguroasă, avînd fiecare cite trei și patru stîlueți băuți pînă în vîrf cu boabe este expus aici tot așa cum a fost plantat în gospodăria colectivă, în cuiburi așezate în pămînt cu o distanță de 70 cm. fără să fie mușuroit.

În explicație se arată că a fost prăsit de patru ori, cu prășitoarele acționate de animale. În explicație se mai arată că de pe cele 23 de ha. pe care le-a lucrat astfel, gospodăria colectivă a scos cite 2800 kg. porumb la hectar.

Tot aici la expoziție, este expus și porumb luat de pe ogoarele citorva țărani muncitori din Mogoșești — plantat așa cum a fost lucrat de către țărani muncitori: ei se află la distanțe inegale și mult prea des, este mușuroit iar plantele sînt mici, avînd cite un singur stîlueț. În explicație se arată că acest porumb a

foșt prăsit numai de două ori iar recolta obținută nu a trecut de 800 kg. la hectar.

Not am expus aceste plante de porumb la expoziție pentru ca și pe această cale să arădam practic țărănimii muncitoare felul cum trebuie să lucreze pămîntul pentru a scoate cit mai multe roade. Această metodă dă bune rezultate. Eu îmi amintesc de astă primăvară cînd am organizat o demonstrație practică în gospodăria colectivă din Mogoșești. După conferința care a avut loc la cîmînul cultural unde am vorbit despre însemnătatea în sămîntării plantelor prășitoare în cuiburi așezate în pămînt, cu ajutorul unui marcatore care era la sfatul popular s-a lucrat o porțiune de teren după noua metodă.

După această demonstrație oamenii s-au lămurit de felul cum trebuie sămîntărească plantele prășitoare în cuiburi așezate în pămînt. Cînd a venit perioada prășitului am organizat din nou la aceeași gospodărie o demonstrație practică.

Demonstrații practice la sîmîntatul, prășitul, polenizarea artificială și cîmîntul porumbului au fost organizate și de tehnicianul agronom Gh. Axinte pe ogorul țărănilor muncitori Vasile Drug din Moța. Acest țărănin muncitor ca și alții care au efectuat aceleași lucrări după indicațiile tehnicianului au scos producția de două ori mai mari decît cei care au lucrat după metoda veche. Alte demonstrații practice au organizat și

GH. VARGA
Inginer șef al secției agricole a statului popular raional Pașcani

„GOSPODARI” GOVOREI

Cine nu cunoaște istoria ciobanului care neavînd altă treabă s-a apucat să păcălească pe oameni, născocind că lupul îi atacă sîna! Azi și-o poate reaminti oricine ar trece prin stațiunea Govora. Numai unele elemente ale împlîmirii sînt oarecum schimbate. În locul ciobanului ar afla pe președintele comitetului executiv al statului popular comunal, Nicolae Giorci, povestea cu lupul nu mai e povestea cu lupul ci sînt promisiunile cu care președintele amăgește pe cetățeni de cîțiva ani. E drept că nici oamenii nu mai sînt același. Sînt ceva mai înțelepți și pe deasupra cunosc și vechea istorie a ciobanului.

Mulți cunosc la Govora povestea ciobanului — dar nu tovarășul președinte, care nu permite nici cea mai vagă aluzie critică la adresa domniei sale. Cîțiva din cei mai temeri care au sosit de unele lipsuri ale comitetului executiv pămîntesc și astăzi. Așa s-a întîmplat cu Gheorghe Gunie, corespondent voluntar de presă care a semnalat că stațiunea nu e îngrijită. Silit să răspundă cu măsură sezișării, președintele a trimis doi măturoși pe străzile principale, iar pe urmele lui Gunie a pus urmăritori ca să-l observe orice mișcare. Pe învîțătorul Mihai Chituc care a criticat anul trecut comitetul executiv pentru toleranță față de unii activiști încoerți din cadrul statului popular, tovarășul președinte nu l-a uitat nici azi și încearcă pe toate căile să-l trimită cît mai departe de „centru”, pentru că a devenit o persoană incomodă.

Să trecem însă la povestea noastră. Ea începe de la o adunare populară ținută în 1952. Oamenii au hotărît atunci să construiască un cîmîn cultural prin autolimpunere. În foarte scurtă vreme s-au adunat toate sumele necesare ceea ce dovedea că dorința și hotărîrea cetățenilor de a avea cîmînul lor era un fapt evident. Numai că oamenii voiau una și tovarășul președinte a făcut altă.

— E gata cîmînul cultural? — I-am întrebat la întîmplare pe un cetățean. Și omul bînuind că vrem să-l necăjim ne-a mîsurat atent și serios.

— Parcă n-ați ști că nu există. Și ne-a arătat în locul cîmînului un bazin înestetic cu o fințită arteziană în mijloc și cu circumferețe sădite pe margini, pe care comitetul executiv l-a trecut la realizări sub cuvîntele: „S-a construit un nou parc...”

Anul trecut tovarășul președinte s-a întîlnit iarăși cu cetățenii tot la o adunare populară. De astădată însă asistența părea alta. Mulți nu-l priveau pe vorbitor, iar alții parcă nici n-asoltau.

— Noi ne-am gîndit, (noi înseamnă comitetul executiv) că ar fi mai bine să fa-

cem în loc de cîmîn săli de clasă. Cred că sînteiți de acord? Au fost de acord oamenii, ce puteau să facă? Decît nimic, e bun și asta. De astădată însă din sumele stabilite prin autolimpunere nu s-a strîns nici jumătate. Explicația era foarte simplă. Oamenii își pierduseră încrederea și pe drept cuvînt. Pînă la urmă nici cu săli de clasă nu s-au ales. În schimb s-a făcut un arc de triumf din fiare și scinduri, vopsit frumos. (Credem că el n-a fost ridicat în cinstea meritelor comitetului executiv). Oamenii l-au privit și au dat din cap nemulțumiri.

Folositoare le-ar fi fost cu adevărat săli de clasă și nu arcul de triumf. Cel din comitetul executiv nu s-a arătat, ca de obicei, prea mișcări de părerea oamenilor. Nu de mult au venit la comitetul executiv cîțiva locuitori din partea de jos a comunei și s-au adresat președintelui:

— Stația noastră de radiofonație poate avea 600 de difuzoare și în toată comuna nu funcționează decît 25. Nu-l păcat tovarășe președinte? E ca și cum am înghina doi telegrafi la o coajă de nucă. Puneți cîteva difuzoare și pe străzile noastre! Din cîte se știe oamenii au vorbit și de astădată în vînt. În comuna Govora funcționează și astăzi tot 25 de difuzoare.

E o poveste cu o împărțeașă slută care uitîndu-se într-o anume oglindă ce-l transfigura chipul se vedea frumoasă ca o zîină. E și la statul popular Govora o asemenea oglindă. Ea se cheamă registrul de primirea și rezolvarea cererilor oamenilor muncii. În luna aprilie a acestui an un singur om s-a prezentat la sfatul popular cu o cerere. În luna mai așchiderea. În luna august a mai îndrăznit încă unul să facă o sezișare comitetului executiv. Uitîndu-se în registrul, tovarășul președinte și cei din comitetul executiv se declară după cît se pare foarte mulțumiți și spun în dreapta și în stînga: „Avem legături solide cu masele!”

Am văzut oameni ai muncii venind la odihnă în Govora, plimbîndu-se prin parcuri, jucînd șah sau făcînd excursii. I-am văzut și pe tovarășul președinte făcîndu-și liniștit promenadă pe străzi, pe secretarul comitetului executiv (Traian Bicu) privind aproape zilnic prin fereastra restaurantului (e un loc unde lucrurile nu se văd chiar atît de negre pe cît sînt) la podul deteriorat din apropierea tirgului. Foarte mulți care nu cunosc pe cei doi li socotesc vizitatori veniți la odihnă. Judecînd după cum erau lucrurile în comună sîntem îndemnați să credem și noi la fel.

Comitetul executiv al statului popular raional ce crede?

IN GOANĂ DUPĂ DEPUTAȚI

E ora 9. Seslunea sfatului popular regional lași trebuie să înceapă. Dar nu începe. De ce? Nimeni nu-ți poate răspunde. Din forța și agitația tovarășilor de la secretariatul comitetului executiv își dai seama că e ceva grav.

— Cîți lipsesc?
— Mai trebuie șase ca să fie două treimi.
— Mașini sînt?
— Două la secția administrativă.
— Adresele deputaților unde-s?
— La secția organizatorică.

Și oamenii se înarmează cu adresele, se urcă în mașini și dau ocol orașului. La instituții, la întreprinderi și chiar acasă, deputații sînt vizitați. Mașinile aleargă la Ion Istrati, deputat în circumscripția a 3-a, la Constantin Mogoșanu în a 13-a, la Ștefan Dinulescu, în a 26-a, la Achim Stoia și

la alții. Unii au fost găști, alții nu. Cei găști s-au împotrivit:

— Avem sedință.
— Azi sînt ocupat.
— Nu s-ar putea ține sesiunea mîine?
Și multe alte motivări. Cu chiu cu vai, au fost aduși în sfîrșit cîțiva deputați împlîndindu-se astfel numărul legal plus 1. Ne întrebăm: dacă la o sesiune care are loc odată la cîteva luni sînt deputați care nu vin, atunci care poate fi activitatea lor în circumscripția respectivă? Și la răspunsul dat la această întrebare trebuie ținut seama că alegătorii din circumscripții nu dispun nici de mașini, nici telefoane de telefon pentru a aduce pe deputați în mijlocul lor.

Alegătorii dispun însă de altceva: de dreptul de a-l revoca pe deputații care nu-și îndeplinesc datoria.

mat bine că principala condiție pentru sporirea recoltelor este aplicarea regulilor agrotehnice și că gospodăriile colective trebuie să lupte pentru a dovedi cu exemple concrete acest lucru.

Cînd am prelucrat proiectul de Directive cu colectiviștii, el au venit cu o serie de propuneri pentru dezvoltarea gospodăriei noastre în următorii 2—3 ani. S-a propus printre altele să aplicăm la culturile de cîmp, regulile agrotehnice și metode înaintate. Astfel vrem să înșămînțăm 40 la sută din suprafața preavăzută pentru porumb, floarea-soarelui și cartofi în cuiburi așezate în pămînt.

Pentru noi se pun multe probleme legate de sporirea producției la hectar! Deaceia, avem nevoie de sprijinul și îndrumarea susținută a tehnicienilor agricoli. Vrem să-i vedem mai des pe agronomi în mijlocul nostru, să ne arate practic cum trebuie să folosim agrotehnica, pentru a putea avea roade mai bogate.

În felul acesta și cu hotărîrea de care dau dovadă colectiviiștii sîntem siguri că vom obține rezultate tot mai bune și gospodăria noastră se va putea dezvolta și întări și mai mult.

IOSEF JIVAN
Președintele gospodăriei colective „Progresul” din Comloșu Mic, raionul Sînicului Mare

PIESA „RUPTURA” LA TEATRUL DE STAT DIN ARAD

Cu prilejul Lunii prietenilor romîno-sovietice, teatrele din Capitală și din țară reprezintă numeroase spectacole cu piese sovietice. Colectivul Teatrului de Stat din Arad, de pildă, a prezentat recent, piesa „Ruptura” de B. Lavreniev, a cărei acțiune se petrece în anul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

În clipă: O scenă din piesa „Ruptura” de B. Lavreniev, reprezentată la Teatrul de Stat din Arad.

Foto: MIHAI POPESCU

O nouă operetă romînească: „Lăsați-mă să cînt!”

De foarte mult timp cîntă în popor o frumoasă romanță „Lăsați-mă să cînt!” Ea a fost scrisă de Ciprian Porumbescu și, ca majoritatea cîntecelor compuse de el, s-a răspîndit nu prin tipărire, ci din gura de popor, moștenite din generație în generație.

În aprilie 1953, Liliana Delescu, Viorel Cosma și Erastia Sever, care au studiat viața și opera lui Ciprian Porumbescu, au început să lucreze la o operetă a cărei lă a dat titlul cunoscutului romanț „Lăsați-mă să cînt!”. Opereta prezintă un scurt episod din viața lui Ciprian Porumbescu, și anume un episod din penultimul an al vieții lui (1882), cînd pe scena liceului „Andrei Șaguna” din Brașov a fost prezentat primul spectacol al operei românești „Crai nou” de Ciprian Porumbescu.

Muzica compusă de Ciprian Porumbescu și-a tras viața din bogatul folclor popular. În primul act al operei „Lăsați-mă să cînt!” în scena în care contele de Lichtenberg îl întreabă pe Ciprian ce autor a studiat cînd a compus opereta „Crai nou”, el răspunde:

— Am studiat și studiez un mare compozitor: poporul meu.

Pentru crearea personajului principal — Ciprian Porumbescu — autorii operei „Lăsați-mă să cînt!” au cercetat sute de documente originale, scrisori, articole ca să regăsească în ele personalitatea compozitorului. Foarte multe din replicile lui Ciprian Porumbescu sînt cuvinte rostite de el cu 71 de ani în urmă.

Premiera operei „Lăsați-mă să cînt!” va avea loc marți 26 octombrie.

Biblioteca din Ferentari

În amintirile oamenilor de prin partea locului mai stăruie mai mult cu bălări înalte, cu gropi și bălți moicicioase, cu case mici și dărăpănate, în care trăia sărăciea cartierului. Adeseori muncitorii, cu fețele supte de muncă înrobitoare a zilei, se îndreptau spre cîrciuma lui Leonie, proprietara Ferentariilor, ca să-și înecă amarul.

Pe locurile unde odinioară era „amădușul lui Leonie” cum obișnuia să se spună, se înalță astăzi numeroase blocuri muncitorești, școli, cinematografe, librării, biblioteci... Muncitorii, gospodine, tineri și vîrstnici, sute de copii se îndreaptă vesel, seară de seară, spre locurile de cultură. Viața nouă, lumina cărții, au pătruns în fiecare casă.

S-a înserat, străzile au devenit mai animate. Bunici cu nepoți, mame cu copii în brațe sau în cărucioare, tineri și tinere, au ieșit la plimbare sau după țîrșuții. Printre ei un moșneg mărunțel, adus puțin de spate, ținînd într-o mînă un baston, cu cealaltă mînă nepoțelului se grăbește undeva... Iată-l că pășește pragul bibliotecii populare nr. 31.

— Bună seara... Alături de nepot-meu nu mă lasă în pace și gata. Vrea o carte de povești, se adresează moș Neagu bibliotecarei Maria Paul, privindu-l dragăstos pe Iluțu. De altfel, aș vrea să mă înscries și pe mine... După amiază, seara, mai silabisesc și eu, ca să nu uit ce m-ai învățat astă vară...

Nici n-apucă să termine vorbele, că în sală intră un nou grup de bărbaiți și femei. Zidarul Gh. Fieraru, în drum spre casă, și-a amintit că nu mai are ce citi. A intrat la bibliotecă. De asemenea și Elena Sîbiceanu, o femeie în vîrstă de peste 50 de ani. În trecut a slujit pe la boleri. Astăzi lucrează la o întreprindere. O cunoaște tot cartierul. Copiii și vîrstnicii o iubesc și o stimează. Își amintesc cu cită stîngălău a învățat carte. Nici Maria, soția lui Fieraru nu știe citi și scrie înaintea vremei. Astăzi însă...

Să răsfoim puțin fișierul și să vedem ce citesc Fieraru și familia lui, Elena Sîbiceanu și alții, care cu cîteva luni în urmă, erau încă neștiutori de carte, sau Andrei Birsan cu cei 7 fii ai lui, muncitori la diferite întreprinderi și fabrici: „Baltașu”, „Departamentul de Moscova”, „Casa pădurarului”, „Comara din insulă”, „Gura de lup”, „Secerîșul roșu”, „Coroșorul nostru”, „Istoria vechi și noi”... Cele 2500 de fișe ne pot spune mult mai multe...

Să-i lăsăm pe cei vîrstnici să continue să împrumute cărți, că citează... În sala de lectură — reviste, ziare, un roman și să intrăm în sălile de împrumut și lectură pentru copii.

Sandu are nouă anișori. E în clasa a III-a la școala nr. 10 băieți. Îi plac grozav cărțile. Cînd îl cauți îl găsești pe la bibliotecă.

Prețuirea artei plastice romînești peste hotare

În timpul Festivalului tineretului care a avut loc la București, numeroși delegați francezi au rămas plăcut surprinși de lucrările pictorilor noștri aflate în expozițiile de artă plastică din Capitală. După ce s-au înapoiat în Franța, ei au solicitat — prin scrisorile trimise — să li se facă abonamente la revista „Artă în Republica Populară Romîna” și să li se trimită albume cu reproduceri din creațiile pictorilor noștri clasici și contemporani. Dorința tinerilor francezi a fost satisfăcută.

Astfel de cereri se primesc în număr din ce în ce mai mare din toate țările lumii. Din R. P. Chineză s-au făcut 1250 de abonamente la revista „Artă în Republica Popu-

La Stupca, unde a trăit Ciprian Porumbescu, autorii operei au ținut bîrînă care l-au cunoscut pe „domnișorul Ciprian”, iar în satul Vicovu de Jos, regiunea Suceava, compozitorul Viorel Cosma a găsit în biblioteca unei foste asociații culturale, manuscrisul original al operei „Crai nou”.

Muzica operei „Lăsați-mă să cînt!” este compusă de Gherasde Dendrimo, laureat al Premiului de Stat, care prin valorificarea unor compoziții ale lui Ciprian Porumbescu a dat operei o muzică pe teme populare. Opera va face cunoscută în primă audiere multe din cîntecele lui Ciprian Porumbescu.

Spectatorul va fi încîntat și de minunatele costume pe care le vor purta personajele operei. Pentru schimburile acestor costume s-a făcut o deplasare specială în regiunea Stalin, unde au fost cercetate costume populare românești purtate înainte cu 100 de ani în această regiune. Țărani din regiunea Stalin au scos din fundul lăzilor costume vechi, care nu sînt prea cunoscute.

Din distribuție fac parte actori de frunte al Teatrului de Operetă: Ion Daclan, artist emerit al R.P.R., care interpretează rolul lui Ciprian Porumbescu, Silviu Popescu, Pulca Alexandrescu, Virginia Romanovschi, artistă emerită a R.P.R., Maria Vavrina, Bimbo Mărculescu și alții.

Premiera operei „Lăsați-mă să cînt!” va avea loc marți 26 octombrie.

— V-am adus „Sarea în bucate”, și vă rog să-mi dați „Robinson Crusoe”.

Un alt copil cere să fie înscris la cercul de basme, iar un altul vrea să se înscrie la cercul „Origina și evoluția omului”.

Biblioteca Sănda Burcuș abia mai priddește.

Aici la bibliotecă vom întîlni și alții de cititori. Într-o sală mică, dar liniștită, unde nu pătrunde nici un fel de zgomot, Vasile Florea și Vasile Petruț, absolvenți ai Institutului Politehnic, își pregătesc proiectele de diplomă. Maria Ionescu, studentă în anul III la Institutul de Construcții, își face noțiunile în caietul de conspecte: studiază economia politică.

Biblioteca este înzestrată cu peste 17.300 de cărți de literatură, politică, tehnică, științifice, cu reviste și colecții de ziare, care dau la dispoziția oamenilor muncii din cartierul Ferentari. Cititorii ei sînt elevi, studenți, muncitori, fruntași în producție, profesori, gospodine...

— Să cercetăm puțin graficul, spuse I. Alecoabaie, colaboratorilor săi. Stegulețele roșii înfipie în dreptul blocurilor muncitorești 7, 12 și 15 arată că aceste blocuri au devenit frunțase la citit.

— Cu străzile cum stăm?

— În ultimul timp a crescut numărul cititorilor de pe șoseaua Măgurele și Vedele... Ce facem cu strada Dunavăț?

Așa este luată în discuție fiecare stradă, fiecare bloc muncitoresc, Locuitorii blocurilor muncitorești sînt frunțasi la citit... I. Alecoabaie, deputat în sfatul popular raional Lenin, responsabil bibliotecii, pune mare preț pe ajutorul delegaților și comitetelor de stradă în munca de popularizare a cărții. Cu ajutorul colectivului este desfășurată munca în cadrul celor opt cercuri de citit și șase biblioteci de casă, la stația de radiofonație și la cercul de limbă rusă.

Din resurse locale s-a construit o estradă în aer liber, unde se desfășoară o altă serie de acțiuni: conferințe, vizionări de filme, spectacole prezentate de echipe artistice. Adeseori, au loc întîlniri între cititori și scriitori.

Pe o etajeră, la intrarea în bibliotecă popu-lar nr. 31, două stegulețe roșii înconjură de glăsture cu mușcate stau mărirea ridicării în rîndurile oamenilor muncii din cartierul Ferentari... „Pentru o bibliotecă model”, „Pentru merite deosebite în munca cu cartea”. Aceste cuvinte scrise cu fir aurii pe purpurul stegulețelor, încunună munca colectivului bibliotecii.

M. TIMCU

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Concertele Capellei emerite de stat de banduriști din R. S. S. Ucraineană

GALATI. — Capella emerită de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană a sosit miercuri dimineața în orașul Tulcea. În cursul zilei, membrii Capellei au vizitat orașul Tulcea. După amiază, în parcul „Leningrad” în fața a peste 2000 spectatori, soli artiști sovietici au prezentat un program de cîntece populare ucrainene, rusești, românești și din țările de democrație populară.

ORAȘUL STALIN. — Capella emerită de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană a sosit joi după amiază în Orașul Stalin.

Seara, soli artiști sovietici au prezentat un spectacol în sala Maxim Gorki din oraș, viu aplaudat de spectatori.

(Agerpres)

Vizitele oaspeților sovietici

Joi dimineața, P. A. Baranov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului de Botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S., conducătorul delegației M. A. Kveselava, președintele Consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, S. F. Bondarciuk, artist al popoului al U.R.S.S., de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, M. Z. Iancuik, ziarist, redactor șef adjunct al revistei „Femeia sovietică”, F. L. Kovalev, laureat al Premiului Stalin, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., K. M. Loscionova, mulgătoare fruntașă din colhozul „Stalin”, regiunea Moscova, Erou al Muncii Socialiste, R. S. Emțova, secretara delegației sovietice care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, au vizitat uzinele „23 August” din Capitală.

După amiază, P. A. Baranov, M. A. Kveselava, S. F. Bondarciuk, M. Z. Iancuik, F. L. Kovalev, K. M. Loscionova, N. K. Serbinovici, R. S. Emțova și E. N. Tihonov, reprezentant permanent al V.O.K.S.-ul în R.P.R., au asistat la spectacolul „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale la Teatrul Național, sala Comedia, în interpretarea unor artiști de frunte ai scenei noastre. (Agerpres)

În regiunea Iași

IASI (de la corespondentul nostru). — În orașul Iași, ca și în celelalte orașe și sate din regiune, s-au organizat numeroase manifestări în cadrul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice. Sute de oameni ai muncii din orașul Iași vizitează zilnic expoziția deschisă zilele acestea, în cadrul căreia numeroase panouri, fotografii, grafice, etc., ilustrează succesele popoarelor sovietice în îndeplinirea planului de stat cu privire la dezvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1953.

În cadrul „Zilelor tehnicii și agrotehnicii sovietice” a avut loc conferința profesorului doctor inginer N. Bojan, care a vorbit despre succesele obținute de cadrele didactice și studenții de la Institutul Politehnic din Iași în urma aplicării experienței sovietice.

Tot cu acest prilej Gh. Lixandru, rector al Institutului Agronomic, a prezentat un referat privind sarcinile ce revin Institutelor agronomice din țara noastră în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

De asemenea, la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie” a avut loc o întâlnire între membrii corpului didactic de la Institutul Politehnic din Iași și muncitorii celerității. În cadrul acestei întâlniri, muncitorii au discutat cu specialiștii despre însemnătatea folosirii în producție a tehnicii avansate sovietice. O întâlnire asemănătoare a avut loc și între muncitorii de la fabrica textilă „Victoria” și membrii corpului didactic de la Institutul de Industrie Ușoară din Iași.

În cadrul „Zilelor tehnicii și agrotehnicii sovietice”, în raionul Negrești au avut loc numeroase conferințe pe tema folosirii experienței sovietice în dezvoltarea agriculturii noastre.

Scritorul V. G. Korolenco despre România

G. Korotkevici

Anul trecut în Uniunea Sovietică s-au sărbătorit 100 ani de la nașterea eminentului scriitor Vladimir Galactionovici Korolenco. Cu prilejul acestui eveniment, Editura de Stat pentru Literatură Beletistică a început tipărirea într-o nouă ediție în zece volume a operelor complete ale lui Korolenco. De curind a apărut volumul IV al operelor complete de V. G. Korolenco.

Printre schițele și năvele din acest volum care se referă la diferite perioade sînt și două lucrări mici și interesante în care Korolenco vorbește despre România.

V. G. Korolenco s-a interesat deosebit de mult de România. O mărturie a acestui fapt o constituie călătoriile scriitorului în România. Korolenco a vizitat România de șapte ori: în 1893, 1897, 1903, 1904, 1907, 1911 și 1915. El a călătorit mult prin România, a studiat viața țării, s-a interesat de oamenii aparținînd diferitelor pătri ale populației.

Korolenco a stat mult de vorbă cu țărani și pescari romîni, cu muncitorii din porturi și coloniștii ruși. În arhiva scriitorului s-au păstrat albumele lui de călătorii cu numeroase desene și însemnări.

În România, Korolenco se întîlnea des cu emigranții politici ruși. Cu mulți dintre ei a stabilit relații de prietenie. Printre acești oameni era și fratele soției scriitorului, medicul V. S. Ivanovski, care era foarte cunoscut în Dobrogea. Toți acești oameni au ajutat scriitorului să cunoască mai bine viața țării.

În schițele sale, Korolenco face o descriere minunată a naturii din România. În schița „Pămîntul Dobrogei” care nu a fost publicată în întregime în timpul vieții scriitorului (din această schiță el a publicat numai fragmentul intitulat „Nirvana”), Korolenco a zugrăvit minunate note de drum. Opriindu-se asupra multor detalii, chiar și a acelor care la prima privire par neînsemnate, el descrie cu multă căldură tot ce a văzut și el studiat în timpul călătoriilor sale în cîmpii Dunării.

În desele sale călătorii în România, Korolenco a studiat viața și obiceiurile oamenilor din medii foarte diferite. Dar cel mai mult interes l-a acordat el vieții oamenilor muncii. El era atras, după cum s-a exprimat singur „de saul pitoresc cu ogoarele sale de grîu și porumb, de vilele sale bogate în struguri timpurii”. Altras de populația de pe meleagurile vizitate, el a îndrăgit pe oamenii de pe aici.

În schițele sale, Korolenco a creat imagini vii ale oamenilor muncii. Așa este de pildă țărănul Luca (schița „Ai noștri pe Dunăre”). Luca este un muncitor cîstît și harnic, care a văzut multe suferințe, care a cunoscut îndoaipore mizeria și lipsurile. Luca este un om fără care crede în diferite superstiții. Dar în același timp el este un om cu înalte calități morale. El povestește simplu

cum s-a aruncat într-un riu să scape de la înec un om necunoscut. Sărind în apă el și-a riscat propria sa viață întrucît nici el nu știa să înoate. Figura lui Luca personifică umanismul spontan al omului simplu.

Atenției scriitorului nu i-a scăpat situația grea a țărănilor din România, jugul sub care trăiau. Lucrul acesta este oglindit în multe pagini ale schițelor lui Korolenco.

În schița „Ai noștri pe Dunăre”, scrisă în anul 1909, un interes deosebit îl prezintă chipul socialistului Denis Catrîian. Catrîian este un om simplu din popor, de profesie cizmă. Catrîian n-a învățat la școală. În schimb, timp îndelungat el a învățat singur cu multă perseverență. El a citit operele lui Marx și a pășit pe calea luptei revoluționare. Catrîian a dus muncă de agitație revoluționară în rîndul muncitorilor.

În anii aceia, clasa muncitoare din România n-avea un partid revoluționar de tip nou. Unul din slăbiciunile mișcării muncitorești din România acelor ani consta în faptul că ea era lipsită de legătură cu țărănimea muncitoare. Fîind un observator și un scriitor obiectiv, Korolenco nu putea să nu observe această slăbiciune. În schița „Ai noștri pe Dunăre” el scrie: „Socialismul tînăr, care a speriat pe toți prin creșterea sa năvalnică, murea în stepa nesfîrșită”. Socialistul așteptat Catrîian începe, după spusele scriitorului, să îndeplinească atenția asupra satului încă necunoscut pentru a trezi conștiința revoluționară în rîndul țărănilor.

În acest scop, Catrîian pleacă în mijlocul țărănilor, ca să asculte cererile lor și să-i ajute să găsească o ieșire din nevoi. În activitatea sa Catrîian îndeplinea mari greutăți: superstițiile și neînțelegerea țărănilor devin o piedică serioasă în calea sa. Dar Catrîian manifestă multă tărie și răbdare pînă la urmă. Și eforturile sale nu rămîn fără rezultat. Portretul lui Catrîian este unul din cele mai interesante din schițele lui Korolenco.

Schițele renumitelor scrieri rus V. G. Korolenco despre România, interesul lui pentru această țară constituie una din paginile cele mai reușite din istoria legăturilor culturale romîno-ruse. În aceste zile cînd se sărbătorește Luna Prieteniei Romîno-Sovietice n-olte legătură de prietenie ne apar ca o continuare a unei tradiții vechi și remarcabile, prietenia între popoarele iubitoare de pace.

Adunarea festivă cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate a Editurii Cartea Rusă

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală, a avut loc joi seara o adunare festivă cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate a Editurii Cartea Rusă.

La masa prezidiului au luat loc acad. M. Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., M. A. Kveselava, președintele Consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, membru al delegației sovietice care ne vizitează țara cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii, E. N. Tihonov, reprezentant permanent al V.O.K.S.-ul în R.P.R., M. Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Ilca Melinescu, director al Editurii Cartea Rusă, E. Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S.

Adunarea a fost deschisă de acad. M. Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

A luat apoi cuvîntul M. Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R. Vorbitorul

a arătat că această aniversare are o înaltă semnificație pe linia creșterii ascendente a prieteniei romîno-sovietice, marcînd o etapă bogată în realizări. În acești 10 ani de înființare, Editura Cartea Rusă are meritul de a ne fi familiarizat cu ceea ce este mai important în literatura clasicilor ruși și în literatura sovietică, tipărind 1900 de titluri de cărți în peste 25 milioane de exemplare. Atît pentru asigurarea calității artistice cit și a preciziei textului, Editura Cartea Rusă a mobilizat cele mai de seamă forțe scriitoricești, de la maestrul cuvîntului romînesc M. Sadoveanu pînă la modestul translator care garantează fidelitatea transpunerii.

În continuare, scriitorii Maria Banuș, Mihai Dragomir, Cezar Petrescu, Al. Philippide și Cicerone Theodorescu au citit din traducerile proprii ale operelor clasicele ruși și scriitorilor sovietici.

Valentina Crețoiu și Nicolae Secăreanu, artiști emeriți ai R.P.R., precum și Magda Ianculescu, solistă a Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., au interpretat romane și arii din operele ruse și sovietice.

IN EDITURA DE STAT
PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ

au apărut:

V. I. LENIN — Opere vol. 26

568 pag. 7,50 lei

V. I. LENIN — Opere alese

în două volume, volumul II

880 pag. 20 lei

EDIȚIA A II-A

Pentru sănătatea oamenilor muncii de pe ogoare

În ultima vreme, muncitorii gospodărilor agricole de stat din comunele Balaci și Belitori din regiunea București au primit vizita unui grup de medici de la Institutul de Igienă Muncii și Boli Profesionale din R.P.R., Centrul de organizare sanitară, Institutul central de pediatrie și de la alte institute, care au stat mai multe zile în aceste gospodării și au analizat pe larg condițiile de muncă și de mediu ale muncitorilor care lucrează aici, precum și activitatea desăvîrșită de circumscripțiile sanitare respective.

La Belitori, unde gospodăria agricolă de stat are mari suprafețe cultivate cu bumbac, medicii au cercetat amănunțit și condițiile de muncă în numite etape ale îngrijirii culturii bumbacului. Același lucru l-au făcut medicii și la gospodăria agricolă de stat de la Naipu, care are ca specific pregătirea diferitelor soiuri de semințe.

Din colectivul de medici au făcut parte specialiști pediatri, fiziologi, interniști, ginecologi, oftalmologi, etc. Ei au avut la dispoziție un aparat de microdiagnostic, un aparat de radioscopii, precum și un laborator de serologie. Medicii au dat consultații atât muncitorilor din gospodăriile agricole de stat și familiilor lor, cit și celorlalți cetățeni din comune. Grupul de medici a vizitat de asemenea și satul Ghimpaș, din comuna Crova, unde a analizat condițiile de muncă și de mediu ale muncitorilor care lucrează la depozitul de fermentat tutun.

Concluziile trase de colectivul de medici vor servi pentru elaborarea unui ansamblu de măsuri care să ducă la îmbunătățirea condițiilor de muncă ale muncitorilor din agricultură.

Concurs pentru un monument al ostașilor romîni

Ministerul Forțelor Armate, Ministerul Culturii și comitetul executiv a statului popular al Capitalei anunță deschiderea unui concurs pentru cel mai bun proiect de monument în scopul cîstirii memoriei ostașilor romîni căzuți în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Monumentul va fi ridicat în fața Academiei Militare „I. V. Stalin”.

Proiectele pentru concurs vor fi prezentate la Ministerul Culturii — Muzeul de Artă al R.P.R., Piața Republicii, pînă la data de 15 martie 1955, ora 18.

Pentru primirea de date suplimentare, concurenții se vor adresa Ministerului Forțelor Armate, Casa Centrală a Armatei.

O expoziție a portretului

La începutul lunii noiembrie se va deschide în sala Dalles o expoziție a portretului.

Expoziția, organizată de Ministerul Culturii și Uniunea artiștilor plastici, va cuprinde portrete în pictură, sculptură și grafică, lucrări valoroase ale maestrilor artei noastre plastice, ale tinerilor artiști cit și lucrări executate de artiști amatori din toate colțurile țării.

Tematica expoziției asigură o largă participare din partea artiștilor noștri plastici. Pînă în prezent au sosit din toată țara 400 de lucrări de acest gen, care urmează să fie expuse în cadrul expoziției.

Informație

Sub auspiciile Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea se va deschide sîmbătă 23 octombrie, la ora 12, în sala de expoziții a Facultății de arhitectură, din str. Biserica Enei nr. 3-5, expoziția de pictură și grafică a cunoscutului pictor italian Renato Guttuso, distins cu Medalia de Aur a Păcii. Această expoziție a fost prezentată în ultimele luni și în R. Cehoslovacă și R. P. Ungară.

(Agerpres)

Victoria în alegeri a Frontului Național al Germaniei Democratice

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Comisia centrală electorală pentru alegerile în Camera Populară a R. D. Germane a dat publicității următoarele rezultate oficiale definitive ale alegerilor pentru Camera Populară a Republicii Democratice Germane care au avut loc la 17 octombrie: din 12.085.380 cetățeni cu drept de vot au luat parte la alegeri 11.892.849, adică

98,41%. Lista unică a Frontului Național al Germaniei Democratice a înțrunit 11.828.877 voturi, adică 99,46% din numărul votanților. Numărul voturilor anulate și voturilor împotriva listei unice a Frontului Național este de 63.972, adică 0,54%.

Rezultatele preliminare ale alegerilor pentru Reprezentanța Populară a Marelui Berlin, publicate anterior, sînt rezultate oficiale definitive.

Adevărata față a „prosperității” din S.U.A.

WASHINGTON 21 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, directorul bugetului federal american, Rowland Hugues, a apreciat că deficitul bugetar pe anul fiscal 1 iulie 1954—30 iunie 1955 se va ridica la 4.700.000.000 dolari, depășind cu 1.700.000.000 dolari deficitul înregistrat în anul precedent.

WASHINGTON 21 (Agerpres). — Potrivit agenției Associated Press, Biroul de statistică a S.U.A. a anunțat că în luna septem-

brie consumul de bumbac în industria americană a fost de 33.278 baloturi zilnic, față de 33.372 în august și 36.075 în septembrie 1953.

După cum s-a mai anunțat, acesta este cel de al treilea an consecutiv în care Ministerul Agriculturii a dispus reducerea suprafețelor însămînțate cu bumbac în S.U.A. Reducerea producției și consumului de bumbac în S.U.A. este o consecință a reducerii puterii de cumpărare a populației americane.

Medișul iranian a ratificat acordul cu privire la petrol

TEHERAN 21 (Agerpres). — Neîntînd seama de interesele poporului iranian, la 21 octombrie Medișul — parlamentul Iranului — a ratificat acordul cu privire la crea-

rea așa-numitului „consorțiu internațional al petrolului iranian”. Acordul prevede concesionarea în favoarea unor monopoluri străine a dreptului de a exploata și vinde petrolul iranian.

Un acord înrobitor

Iranul este în fierbere. Fierberea s-a mutat în stradă în parlament și de aici s-a întors amplificată în stradă.

Parlamentul iranian a dezbătut și ratificat acordul încheiat între guvern și „consorțiu internațional al petrolului”. Calao a comandă, în preajma dezbatelor, guvernul Zahedi a intensificat teroarea, a interzis peste 15 ziare, a arestat și condamnat la moarte pe fostul ministru Falemi și un grup de ofițeri, (din care o parte au și fost executați), a percheziționat locuințele unor deputați. Într-un cuvînt, guvernul a făcut totul pentru a înăbuși o voce de care se vede bine că se teme.

Cînd în 1951 poporul iranian a obținut naționalizarea zăcămintelor de petrol, marii monopolști ai petrolului de la Washington și Londra și-au ardat amenințările colții. Ei au obținut prin diferite manevre arestarea primului ministru Mossadde și au poruncit noului prim-ministru Zahedi să le dea din nou pe mîna petrolul iranian. Sarcina acestuia n-a fost ușoară. La împărșirea prăzii, monopolurile engleze și cele americane au dat semne de neînțelegere. Printre altele, americanii au considerat că englezii au ieșit destul petrol iranian și că a venit timpul să mai ieșiască și ei. Căarta a luat proporții grave și s-a sfîrșit numai atunci cînd englezii au acceptat să facă parte împreună cu americanii din „consorțiu internațional pentru exploatarea petrolului iranian”. Cînd Anglia și S.U.A. se împacă, Iranul e pe cale de a pierde petrolul.

„Consorțiu internațional al petrolului” e o organizație cu totul originală. Din ea fac parte cinci mari monopoluri americane, o societate anglo-olandeză, o societate franceză și falmoasa societate anglo-iraniană care definește monopolul extracției petrolului în Iran pînă la naționalizarea din 1951. Despre „egalitatea” membrilor consorțiului vorbește faptul că monopolurile americane dețin 40 la sută din acțiuni. Iar despre felul în care consorțiuul va apăna interesele Iranului vorbește faptul că societatea pentru exploatarea petrolului iranian urmează să fie înregistrată în...

Olanda. Consorțiuul va plăti impozite autorităților olandeze; tot aceste autorități vor parafa și controla registrele și vor rezolva eventualele conflicte între guvernul iranian și consorțiuul internațional. Dar clauzele înrobitoare ale acordului — pe care neîntînd seama de părerea opiniei publice l-a ratificat parlamentul iranian — merg și mai departe. Monopolștii au fixat perioada de exploatare a petrolului iranian „deocădată”, la 40 de ani. Totodată, guvernul iranian este obligat să plătească consorțiuului despagubiri pentru „daunele” pricinuite în urma naționalizării din 1951.

Așa sfînd lucrurile, curentul viu de opinie publică împotriva acordului cu „consorțiuul internațional” e lesne de înțeles. Luînd

cuvîntul în parlament, cu prilejul dezbatelor, deputatul Drahaș a avut împotriva acordului înrobitor argumentele necesare unui discurs înflăcărat care a finit nu mai puțin de 12 ore. El a demonstrat consecințele pe care le are asupra Iranului cedarea industriei naționale în mîinile unor puteri străine. Deputatul Chams Ghanat a făcut răspunzător pe ministrul de finanțe Amini — care a semnat acordul înrobitor — de consecințele grave pe care le are ratificarea lui pentru independența Iranului. Despre aceste consecințe vorbește numeroase ziare și reviste, precum și din ce în ce mai mulți oameni politici ai Iranului. Poporul iranian își da seama că înrobirea economică înseamnă în același timp înrobirea politică. De pe acum monopolștii americani leagă interesele „consorțiuului internațional” de participarea Iranului la blocul agresiv al Orientului Mijlociu. Americanii au și început construirea de aerodromuri și drumuri strategice în Iran. Dat fiind că Iranul este vecin cu Uniunea Sovietică, fînta planurilor americane nu este greu de ghicit.

Toate acestea fac extrem de nepopular politica guvernului Zahedi. Neîntînd în nici un fel seama de opinia publică, dar finind în schimb seama de ordinea primite de la „consorțiuul” său, acesta încearcă să scape prin teroare și manevre diversioniste.

Astfel, în unele ziare interesate din Iran a fost dezlanțată în zilele din preajma dezbatelor parlamentare o deșănțată campanie de calomnii antisovietice. Storcîndu-și pînă la epuizare imaginația, redactorii acestor ziare au scris că calomniile și minciunile care de care mai năstrușnice. Știrile despre o așa zisă participare a Uniunii Sovietice la o „lovitură de stat comunistă” în Iran, despre „literatură subversivă” rusă au culminat cu știrile despre niște născocite „unde radioactive” emise în apropierea granițelor Iranului.

Pentru orice minte limpede legătura dintre aceste manevre diversioniste și interesele „consorțiuului internațional al petrolului” e evidentă. Sub masca anticomunismului și antisovietismului se ascunde fapta hida a marilor monopoluri care nu mîzat totul pentru ratificarea acordului. Ziarul „Ferdousi” are produs chiar declarațiile unor deputați și senatori iranieni: „Nu sîntem împotriva acestui acord, dar situația (teama de a fi învinuți de „activitate comunistă”) ne obligă să-l ratificăm”.

Dar dacă unii deputați au putut fi intimidați, alții cumpărați, iar alții împiedicați pur și simplu să vorbească, vocea poporului iranian nu poate fi înăbușită. Această voce cere cu hotărîre ca bogățiile Iranului să-l aparțină lui însuși, ca Iranul să ducă politica de pace de care milioanele de iranieni au nevoie.

RADU TULESCU

Contractările — o importantă pirghie pentru îmbunătățirea aprovizionării cu carne a populației

Una din sarcinile principale care stă în fața poporului nostru este mobilizarea tuturor forțelor pentru ridicarea masivă a producției agricole în scopul dezvoltării armonioase a întregii economii și a ridicării nivelului de viață al oamenilor muncii din țara noastră. În acest sens, proiectul de Directive privind la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani atrage atenția asupra necesității justei aplicări a principiului coînteresării materiale a producătorilor, pirghie puternică pentru mărirea producției agricole.

Tărînimea muncitoare este astăzi interesată în dezvoltarea septului. Pentru animalele vindute statului prin contractare, producătorii se bucură de o seamă de avantaje economice (prețuri progresive, reduceri din cotele obligatorii de carne și cereale, dreptul de a cumpăra mărfuri industriale din fond special cum sînt talpă, piele, etc., mărfuri din cadrul comerțului de întîmpinare ca bumbac, materiale de construcție, articole de fier și altele).

Ca urmare a acestor măsuri de stimulare a producătorilor pentru a încheia contracte cu statul a crescut interesul țărănilor muncitori pentru dezvoltarea producției de animale-marfă.

Organele de stat și cooperatiste care lucrează în sectorul achizițiilor de animale au reușit să cumpere în anul 1954 un număr mult mai mare de animale decît în anul 1953. Astfel, realizările din trimestrele II și III ale anului 1954 depășesc cu 60 la sută realizările din perioada corespunzătoare a anului trecut. De la începutul anului acesta și pînă în prezent au fost contractate un număr de peste 700.000 de animale, număr care depășește cu mult pe cel din perioada corespunzătoare a anului 1953. Printre oficiile regionale de achiziții și contractări (O.R.A.C.A.) cele din Iași, Suceava, sînt fruntașe. Spre deosebire de acestea, în regiunile Constanța, Pitești, Stalin, planul de contractări pe trimestrul III a.c. n-a fost realizat.

Gh. Fălticeanu

Director general al Direcției generale a industriei cărnil din Ministerul Industriei Alimentare

În ansamblu planul de contractări și achiziții de animale pe acest an al Ministerului Industriei Alimentare nu a fost îndeplinit. Nerezolvarea planului se datorește faptului că nu toate oficiile raionale au muncit cu rivă. Sînt unele oficii raionale care au realizat depășiri frumoase, în timp ce altele nu au realizat planul la nici un indice.

*

O lipsă a conducătorilor multor oficii regionale de achiziții și contractări de animale constă în faptul că ele nu urmează încă într-o măsură suficientă modul cum este realizat pe fiecare raion planul de contractări în ansamblul său (adică atât la încheierea de noi contracte, cit și la prelucrările din contractele încheiate). De asemenea nu sînt analizate cauzele unor rămîineri în urmă.

Acest stil superficial de muncă caracteristic pentru unele conducători ale unităților noastre regionale explică de ce în unele regiuni, cu realizări frumoase în ansamblu, există totuși și raioane mult rămase în urmă pe această linie. Astfel în timp ce regiunea Arad a realizat planul anual la contractări de porci în proporție de 121 la sută, raionul Gurahont din aceeași regiune și-a îndeplinit numai 20 la sută din planul anual. Tot astfel regiunea Iași și-a realizat planul anual de contractări de oi în proporție de peste 200 la sută, în timp ce raionul Pașcani tot din această regiune și-a îndeplinit planul doar în proporție de 8 la sută.

Iată o situație care n-ar trebui să existe. Realizările planului pe regiuni dovedesc că sînt condiții economice care permit îndeplinirea planului în proporție de sută la sută, în toate raioanele și chiar în toate comunele. Și este evident că dacă conducătorii oficiilor regionale de achiziții și contractări

s-ar fi străduit să cumpere ritmul desfășurării muncii în fiecare raion în parte, ar fi luat măsuri pentru a da un sprijin tehnic oficiilor raionale rămase în urmă.

Controlul și sprijinirea concretă a oficiilor raionale de achiziții și contractări de animale de către oficiile regionale constituie o condiție principală a succesului muncii noastre.

Tot în această ordine de idei trebuie vorbit însă și de o altă problemă, și anume de aparatul nostru de achiziții.

Achizițiile de animale au de îndeplinit o muncă dificilă și totodată de mare răspundere. De priceperea cu care achizițorul va și să explice producătorului avantajele pe care le poate obține vînzînd statului — prin contract — animale îngrășate depinde de multe ori îndeplinirea sau nu a planului nostru de muncă. Preîntîmînd importanța muncii achizițorilor, Consiliul de Miniștri a stabilit un sistem de salarizare stimulativ pentru aceștia. Această măsură a dus la coînteresarea achizițorilor în achiziționarea și contractarea unui număr cit mai mare de animale. Lor le revine obligația de a păstra o legătură permanentă cu producătorii care au contractat, pentru a urmări felul cum sînt îngrijite animalele ce urmează a fi vindute statului.

Sînt achizițorii care fac cînte unităților noastre. Printre aceștia se numără și tovarășii Vasile Iosif de la O.R.A.C.A. Alba Iulia, regiunea Hunedoara. Anastasie Stănculescu de la O.R.A.C.A. Slobozia, regiunea București, precum și alții. Avem însă și achizițorii nepăsători sau superficiali față de sarcinile pe care le au. Astfel, achizițorii Gustav Singer și Aurel Dobrin de la O.R.A.C.A. Agnita, regiunea Stalin, dovedesc neapăsare față de planul de muncă, preocupîndu-se mai mult de interesele gospodării lor personale. Unii dintre achizițorii (ca de exemplu Aurel Ionescu de la O.R.A.C.A. Drăgășești, regiunea București, sau achizițorul Dumitru Enescu, din raionul Vîrtoapele, tot în regiunea București) s-au dovedit necinstiți, încheind contracte fictive sau înșelînd pe

In Comitetul Politic al O.N.U.

Continuă discutarea propunerilor sovietice cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite: În seara duminică zilei de 20 octombrie, Comitetul Politic al O.N.U. a continuat discuția generală pe marginea propunerii prezentate de delegația sovietică cu privire la încheierea unei convenții internaționale în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

Reprezentantul Noii Zeelande, Munro, care a luat primul cuvânt, a insistat asupra adoptării punctului de vedere al puterilor occidentale care preconizează să se acorde organului de control ce urmează să fie constituit pentru a supraveghea respectarea convenției, dreptul de a aplica sancțiuni. Vorbind despre relațiile dintre organul de control și Consiliul de Securitate, Munro a propus un sistem care este cel puțin straniu, ca să nu spunem mai mult: Consiliul de Securitate trebuie să treacă competența sa în materie de aplicare a convenției de dezarmare asupra acestui organ și nu poate amana hotărârile acestuia din urmă decât cu respectarea principiului unanimității marilor puteri. Aceasta interpretare abracadabrantă a principiului unanimității ar pune în fond organul de control în afara cadrului Consiliului de Securitate și i-ar deschide cimp liber pentru aplicarea arbitrară de sancțiuni împotriva diferitelor state.

Reprezentantul Angliei, Lloyd, a declarat că el consideră util schimbul de păreri care are loc în prezent în Comitetul Politic. El a arătat că alt memorandum anglo-francez cu privire la propunerile Uniunii Sovietice în problema aflată în discuție exprimă năzuința părților de a găsi un limbaj comun.

Explicând poziția puterilor occidentale în problema organului de control, Lloyd a recunoscut că dreptul de a aplica „sancțiuni definitive” împotriva celor care încălcă convenția aparține Consiliului de Securitate și că sancțiunile pot fi aplicate numai de Consiliul de Securitate, în sensul căruia se aplică

principiul unanimității. Totuși, Lloyd a declarat că organul de control trebuie să aparțină dreptul de a aplica așa-zise „măsuri de constrângere” și că în cursul tratativelor ulterioare va trebui precizată deosebiră dintre aceste noțiuni, Lloyd a recunoscut, de asemenea, că acele prevederi ale convenției care urmează încă să fie elaborate, trebuie să corespundă Cartei O.N.U. și nu pot prevedea ca principiul unanimității marilor puteri în Consiliul de Securitate să nu fie aplicat în cutare sau cutare problemă pe care o ridică aplicarea convenției. Aceasta, a spus Lloyd, ar fi în contradicție cu Carta. Totuși, Lloyd a declarat că, după părerea sa, acea prevedere a convenției potrivit căreia organul de control are dreptul să aplice „măsuri de constrângere” prin majoritate simplă de voturi, nu ar contraveni Cartei. În felul acesta, reprezentantul Angliei a continuat în fond să insiste asupra acordării unor împuterniciri speciale organului de control, în ciuda Cartei O.N.U., în care se spune că Consiliul de Securitate poartă principala răspundere pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Reprezentantul Pakistanului, care a luat apoi cuvântul, a subliniat cu satisfacție că la baza propunerilor sovietice stă memorandumul anglo-francez, fapt care ilustrează o apropiere între punctele de vedere ale părților. El a sprijinit totodată poziția puterilor occidentale în problema funcțiilor și împuternicirilor organului de control, cu toate că, după cum se știe, această poziție nu contribuie la apropierea punctelor de vedere.

Reprezentantul Statului Israel a sprijinit propunerea delegației canadiene cu privire la instituirea unui subcomitet al comisiei pentru dezarmare. Este necesar, a declarat el, de a preciza problemele asupra cărora s-a ajuns la un acord și problemele asupra cărora acordul n-a fost încă realizat. În toate aceste probleme, comisia pentru dezarmare trebuie să caute să ajungă la hotărâri luate de comun acord.

O grabă dictată de teamă

Pe marginea discuțiilor privitoare la reînarmarea Germaniei occidentale

PARIS 21 (Agerpres). — Succesul de întruniri ale miniștrilor occidentali la Paris urmăresc să impună Franței un nou C.D.E., nesocotind votul parlamentului francez în această problemă și să dea mină liberă renașterii de la Bonn să se reînarmeze.

După întrevăderea de la 19 octombrie între primul ministru francez Mendes-France și cancelarul Adenauer, în legătură cu problema Saarului, la 20 octombrie a avut loc o conferință la care au participat secretarul de Stat american, Dulles, ministrul de Externe britanic, Eden, primul ministru francez, Mendes-France, și cancelarul Adenauer. Scopul acestei conferințe a fost perfectarea hotărârilor de la Londra cu privire la acordarea „suveranității” Germaniei occidentale în vederea înarmării nelimitate a acesteia, pe baza textelor elaborate la Bonn de experții englezi, francezi, americani și vest-germani. După cum se știe, aceste texte nu constituie decât o formă ușor modificată a vechiului acord de la Bonn, anexă a tratatului C.D.E., respins de Adunarea Națională Franceză.

La 20 octombrie are loc sesiunea consiliului pactului Atlanticului de nord, care urmează să aprobe hotărârile conferinței de la Londra cu privire la includerea Germaniei occidentale în pactul Atlanticului.

Presa franceză democrată interpretează convocarea acestor conferințe drept „o dovadă a grabei cu care puterile occidentale vor

să efectueze reînarmarea Germaniei occidentale”, după cum se știe „Liberation”. Ziarul „L'Humanité” explică „graba și negrabdarea puterilor occidentale” prin „teama lor față de opinia publică și în special față de poporul francez”.

PARIS 21 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 21 octombrie a avut loc la Palatul Chailiot din Paris o nouă ședință a conferinței miniștrilor de externe ai Statelor Unite, Angliei, Franței și Germaniei occidentale care s-a început lucrările la 20 octombrie.

La sfârșitul ședinței de joi a fost dat publicității un comunicat în care se spune că cel patru miniștri de externe (Dulles, Eden, Mendes-France și Adenauer) „constată că au fost găsite soluții pentru problemele rămase nerezolvate”.

Cel patru miniștri de externe urmează totuși să se întâlnească din nou în cursul dimineții zilei de 22 octombrie, pentru „aprobarea textelor în forma lor definitivă”.

În aceeași zi a avut loc la Paris conferința miniștrilor de externe al celor nouă state care au semnat acordurile de la Londra.

Scopul urmărit de organizatorii conferinței este primirea Germaniei occidentale în organizația tratatului de la Bruxelles și reglementarea problemelor controlului armamentelor, care a rămas nerezolvată la conferința de la Londra.

Negocierile de la Paris sub semnul divergențelor dintre monopolurile franceze și cele germane

PARIS 21 (Agerpres). — Din comentariile ziarelor occidentale consacrate întrevăderilor dintre Mendes-France și Adenauer, reiese limpede că divergențele dintre monopolurile franceze și germane cu privire la Saar continuă să persiste, în ciuda eforturilor neînscrinate și a presiunilor exercitate de Statele Unite în vederea reglementării acestor „spinoase probleme a relațiilor dintre Franța și Germania occidentală”.

În cadrul tratativelor din 19 octombrie, Adenauer a prezentat o serie de revendicări ca de pildă, libertatea deplină a investițiilor germane în Saar, extinderea nelimitată a comerțului dintre Saar și Germania occidentală, etc., care au stîrnit iritare la Paris.

„Franța nu poate renunța la privilegiile ei în Saar”, scrie „L'Aurore” referindu-se la revendicările vest-germane. Aceiași ziar își exprimă părerea că „nu poate fi vorba de o încheiere grabnică a unui acord asupra Saarului”.

Presa vest-germană cere ca guvernul Adenauer „să nu facă concesii în Saar”.

O serie de ziare vor să știe „care va fi exact prețul pe care Germania va trebui să-l plătească pentru Saar”. Ziarul „Neue Rhein Zeitung” se împotrivesc propunerilor franceze, subliniind că „pe baza acestor propuneri nu sînt posibile adevărate convorbiri cu privire la Saar”.

Numeroase ziare franceze, exprimînd punctul de vedere al cercurilor conducătoare franceze, arată că imposibilitatea de a se ajunge la un acord asupra Saarului ar putea împiedica realizarea hotărârilor de la Londra.

Presa franceză democrată subliniază că scopul real al actualelor tratative de la Paris cu privire la Saar este ca prin încheierea unui acord, chiar și provizoriu, între Franța și Germania occidentală, să se asigure reinarmarea germană.

Componența noului guvern finlandez

HELSINKI 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 octombrie, I. K. Paasikivi, președintele Republicii Finlandeze, a aprobat noua componență a guvernului format de Urho Kekkonen, liderul Uniunii agrare, care în guvernul precedent a fost ministru al Afacerilor Externe. Noul guvern are următoarea componență: prim ministru — Urho Kekkonen; ministru al Afacerilor Externe — Johannes Virolainen (Uniunea agrară); ministru al Afacerilor Interne — Väinö Leskinen (Partidul social-democrat); ministru al Aparării — Emil Skog (Partidul social-democrat); titlul ministru al Căilor de Comunicații și Lucrărilor Publice — Martti Miettunen (Uniunea agrară); al doilea ministru al Căilor de Comunicații și Lucrărilor Publice — Hannes Tiainen (Partidul social-democrat); ministru al Agriculturii — Viljami Kallio (Uniunea agrară); titlul ministru al Finanțelor — Perna Tervo (Partidul social-democrat); al doilea ministru al Finanțelor — Veikko Vennamo (Uniunea agrară); ministru al Comerțului și Industriilor — Aarre Simonsen (Partidul social-democrat) care va îndeplini și funcția de ministru al Justiției; ministru al Culturii — doamna Kerttu Saastamoinen (Uniunea agrară); titlul ministru al Treburilor sociale — Onni Peltonen (Partidul social-democrat); al doilea ministru al Treburilor sociale — doamna Tyne Leivo-Larsson (Partidul social-democrat).

★

HELSINKI 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 octombrie, în cadrul primei ședințe a noului guvern al Finlandei s-a dat cîte unee declarații guvernamentale în care se spune:

„În domeniul politicii externe se împune dezvoltarea de relații bazate pe încredere între Finlanda și celelalte state. Îndesebi trebuie dezvoltate relațiile între țara noastră și Uniunea Sovietică, precum și cu țările vecine din Occident.”

În domeniul politicii economice, năzuința principală a guvernului o constituie asigurarea folosirii depline a brațelor de muncă și rezolvarea problemelor economice actuale.

Guvernul care se bucură de sprijinul majorității din Seim, speră că năzuința sa, îndreptată spre dezvoltarea economiei, condițiilor sociale și culturii Finlandei va găsi înțelegere și sprijin din partea cercurilor obștești conștiente de răspunderea lor”.

◆◆◆

Marea ampolare a grevei din porturile engleze

LONDRA 21 (Agerpres). — La 20 octombrie grevul celor 45.000 de muncitori portuari din Londra, Liverpool și Birkenhead i s-au alăturat 3.000 docheri din Huk (port important de pe litoralul de est al Angliei), unde activitatea a înecat aproape complet, 41 de vase fiind immobilizate de două zile, peste 2.000 docheri din Southampton, unul din cele mai mari porturi de pe litoralul de sud al Angliei, 600 docheri din Garston (în apropiere de Liverpool), aproximativ 1.000 docheri din Rochester (la est de Londra). La Liverpool, numărul greviștilor se ridică la 11.161. În porturi sînt ancorate peste 380 vase care așteaptă să fie descărcate.

Din știrile aparute în presă rezultă că guvernul englez este extrem de neliniștit de situația creată în urma extinderii grevei muncitorilor portuari. La 20 octombrie a avut loc o ședință extraordinară de cabinet pentru examinarea acestor probleme. Se afirmă că guvernul amenință cu înlocuirea greviștilor prin militari, dacă muncitorii nu se vor înalpa la lucru.

◆◆◆

Posesiunile franceze din India au trecut sub jurisdicția Indiei

NEW DELHI 21 (Agerpres). — La 21 octombrie, secretarul de stat al Ministerului Afacerilor Externe al Indiei, R. K. Nehru, a semnat în numele guvernului indian acordul intervenit între guvernele indian și francez în legătură cu trecerea posesiunilor franceze din India sub jurisdicția acestei țări. Din partea guvernului francez, acordul a fost semnat de ambasadorul Franței în India, Stanislas Ostrogor.

Cu prilejul semnării acordului franco-indian privind posesiunile franceze din India, primul ministru indian Nehru, aflat actualmente la Pekin, a trimis la Delhi un mesaj în care își exprimă satisfacția față de hotărârile aleșilor populației indiene din posesiunile franceze din India. „Sînt deosebit de fericit — se spune în mesajul primului ministru Nehru — că această schimbare reprezintă expresia voinței populației și că guvernul francez a fost de acord cu ea”.

◆◆◆

In cîteva rînduri

● După cum anunță presa siriană, H. Bogdas, deputat în parlament, secretar general al Partidului Comunist din Siria, a fost ales membru în comisia parlamentară pentru afacerile externe.

● Ziua de 31 octombrie, proclamată de Comitetul partizanilor pacii din Franța zi de luptă împotriva înarmării Germaniei occidentale, va fi în același timp și ziua de luptă a oamenilor muncii din Germania occidentală împotriva reînarmării și a reinvenirii militarismului revanșard.

● La 19 octombrie au fost dezbătute în parlamentul danez hotărârile conferinței de la Londra. Prin voturile partidelor reacționare, a fost aprobată hotărârile de a sprijini reînarmarea Germaniei occidentale.

● Ziarul „De Telegraaf” relatează că cinci vase cu echipaje vest-germane, care navighează sub pavilion american, au intrat la 19 octombrie în apele teritoriale olandeze pentru a executa împreună cu vasele olandeze operațiunea de curățire a minelor în strimtoarea dintre Delfzijl și Emden. Această operațiune comună, scrie ziarul, arată că oțierii de marină americani au pregătit pe ascuns nucleul flotei maritime militare a Germaniei occidentale, în așa fel încît această flotă să poată ieși în larg în termen de 24 ore după ratificarea acordurilor de la Londra de către țările participante.

● France Presse anunță că în cursul zilei de 21 octombrie a avut loc la Seul o întrevădere de aproape trei ore între generalul american John H. H. și președintele Coreei de sud, Li Sin Man, în legătură cu problema devalorizării hwanului (moneta care circula în Coreea de sud). Li Sin Man a acceptat să fixeze cursul de schimb al hwanului la 254 hwan pentru un dolar, față de 180 cît era pînă în prezent.

Sosirea unei delegații guvernamentale chineze în R. P. Polonă

VARȘOVIA 21 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La invitația Guvernului Republicii Populare Polone la Varșovia a sosit o delegație guvernamentală chineză, condusă de Gen I, locțiitor al premierului Consiliului de stat al Republicii Populare Chineze.

Delegația guvernamentală chineză a fost întâmpinată de S. Jedrychowski, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone; W. Sokorski, ministrul Culturii și Artelor; M. Naszkowski, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și alții.

Colaborarea științifică chino-română

PEKIN 21 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Ca urmare a tratativelor care au avut loc la Pekin între 27 septembrie și 15 octombrie, la 15 octombrie s-a semnat la Pekin protocolul celui de al doilea sesiuni a Comisiei mixte chino-române de colaborare științifică și tehnică.

Din partea R. P. Chineze, protocolul a fost semnat de Li Ien-cun, ministru adjunct al Ministerului Industriilor Combustibilului, președintele părții chineze în comisie, iar din partea R.P. Române de Stanciu Emil, președintele părții române în comisie.

Situația politică din Indonezia

DJAKARTA 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 octombrie, partidele care fac parte din guvernul Indoneziei au continuat săsfătuirile și consultările în legătură cu cererea conducerii partidului „Marea Indonezie” ca guvernul Sastroamidjojo să-și dea demisia. Numeroși oameni politici, precum și ziarile, cer ca guvernul Sastroamidjojo să rămână la putere și să-și continue activitatea fără reprezentanți al partidului „Marea Indonezie”, urmînd ca Wongsongoro, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și cîșiva alți miniștri, membri ai acestui partid, să-și dea demisia. Agenția Antara a transmis decarația secretarului general al partidului comunist, Aidit, în care se face o analiză a situației politice și se subliniază că „nu există nici un motiv pentru demisia cabinetului Sastroamidjojo”. Subliniind că în ultimul timp dusmanii încearcă să submineze unitatea maselor populare, Aidit declară că demisia guvernului Sastroamidjojo în momentul

de față „este prelenică doar Imperialiștilor străni și reacțiunii interne”. În continuare, Aidit arată că Imperialiștii americani și olandezi, precum și agenții gomindaniști, desfașoară o intensă activitate pentru a provoca o criză de guvern în Indonezia. Imperialiștilor, declară Aidit, nu le convine că guvernul Sastroamidjojo luptă cu fermitate pentru pace, împotriva politicii de embargo, pentru unificarea teritoriului de vest cu Indonezia, pentru lichidarea definitivă a sistemului colonial. Deși guvernul are multe lipsuri, conștient Aidit, partidul comunist sprijină guvernul. Partidul comunist consideră că actualul guvern trebuie să fie menținut; dacă partidul „Marea Indonezie” va rechemă pe miniștrii săi, locurile lor vor trebui acordate altor oameni politici. Dacă totuși guvernul va demisiona, va trebui constituit un nou cabinet pe baza Frontului Național unit, un cabinet în care va trebui să fie reprezentat partidul comunist.

Criza regimului din Vietnamul de sud

SAIGON 21 (Agerpres). — Criza politică din Vietnamul de sud provoacă mari îngrijorări cercurilor conducătoare franceze. După cum anunță agențiile de presă, actualul „prim-ministru” al Vietnamului baodait, Ngo Dinh Diem, continuă să nu dea ascultare ordinelor „împăratului” Bao Dai în ceea ce privește remanierea guvernului de la Saigon, refuzînd să acorde generalului Xuan postul important pe care acesta îl solicită în cabinet.

În legătură cu accentuarea diferendului care există între guvern și armată, agenția France Presse relatează că generalul Nguyen Van Xuan a adresat lui Bao Dai un apel cerîndu-l să intervină din nou pentru a obține remanierea guvernului Diem.

Adîncirea contradicțiilor dintre guvern — care se bucură de sprijinul S.U.A. — și conducătorii armatei, sprijinii de cercurile guvernante franceze, are ca urmare agravarea situației politice în Vietnamul de sud.

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

Oficialitatea americană s-a străduit să prezinte conferința de la Manila și apoi pe cea de la Londra ca pe niște succese de diplomație Washingtonului în Asia și în Europa. Dar articolele care apar mereu în presa din S.U.A. în legătură cu problemele politicii externe americane lasă să se vadă — și ziarul exprimă direct — îngrijorarea stîrnită în cercurile conducătoare de impopularitatea

crescîndă a acestei politici în țări care sînt legate (sau în altele, pe care Washingtonul ar dori să le lege) de S.U.A. prin tratate și acorduri. Publicații avînd legături strîns cu cercurile care determină politica S.U.A., ca ziarul „New York Times” sau revista „Foreign Affairs” se fac ecoul acestei îngrijorări.

NEW-YORK TIMES despre politica externă a S.U.A. și aceea a Franței

Intr-un articol intitulat „Punctele de vedere franceze asupra Germaniei”, NEW YORK TIMES arată că deosebirile de vedere dintre Washington și Paris în problema germană se inscriu în cadrul unor divergențe mult mai cuprinzătoare. Pe care limbajul ocult și învaluit al acestui ziar nu izbuteste să le mărunțesească.

„Mai mulți factori importanți — scrie ziarul — i-au determinat pe francezi să adopte față de problema sovietică o atitudine deosebită de cea propovăduită uneori de Washington... francezii sînt mai puțin dispuși decât alții să se angajeze într-o politică de forță cu sovieticii. Ei au refuzat să continue un război pentru a stăvili comunismul în teritoriul lor din Indochina, s-au sperat cînd războiul coreean amenința să se extindă la continentul asiatic”. Și ziarul continuă enumerarea, vorbind despre „alarmă” pe care au stîrnit-o la Paris variatele declarații făcute la Washington cu privire la „eliberarea” popoarelor „din țările democratice populare, apoi despre „nerezolvată” manifestată la Paris „de cîte ori Statele Unite organizează o nouă explozie atomică în Pacific”.

Puținică dorință de a se ajunge la un mod de viață între comunism și occident a produs un element neutralist considerabil în Franța... scrie mai departe ziarul, îmbrăcînd în termenul îndulcit „neutralism” puținică mișcare de opinie în sprijinul des-

tinderii atmosferei internaționale care a cuprins în Franța pînă și cercuri politice pînă nu de mult favorabile politicii americane.

Ceea ce New York Times constată în acești termeni: „Acesta dorință a determina mulți francezi, care nu sînt neutraliști, să adopte oarecum o linie neutralistă. Aceasta constă în special în a respinge orice ar putea stîngeri un acord cu Uniunea Sovietică”.

„Propunerea formulată recent de ministrul de externe sovietic, Molotov, pentru convocarea unei noi conferințe asupra unificării Germaniei, ca și ușoara modificare în privința politicii de dezarmare exprimată în Adunarea Generală a O.N.U. de Vișinski (declarațiile oficiale americane spuneau că propunerea lui A. I. Vișinski „nu aduce nimic nou”, NEW YORK TIMES recunoaște o „ușoară modificare”, iar opinia publică de pretutindeni a salutat noile propuneri sovietice — și aceste deosebiri sînt de semnalt, n. n.), au găsit ecou în unele cercuri din Franța”.

„În general, Franța face parte din echipa occidentală. Cu toate acestea, în structura națională a Franței există un mare număr de factori — justificabili sau nu — care o împiedică să facă pași în urma celorlalți și în unele cazuri o trimite în direcția opusă celei trasate de Statele Unite”.

FOREIGN AFFAIRS despre opoziția pe care o întîmpină politica S.U.A. în Asia

Intr-un lung articol Chester Bowles caută să identifice cauzele eșecurilor înregistrate în Asia de politica S.U.A. și să găsească „formule” care să îmbrace tendințele expansioniste, agresive, ale S.U.A. într-o haină mai puțin îngrijorătoare pentru sentimentul de demnitate națională și dorința de independență a popoarelor. Astfel, dacă „formulele” acestea sînt reținute sau versiuni foarte înrudite ale altora deja folosite și compromise (ca „planul Marshall”, „punctul 4”, etc.), recunoașterea de către comentarii la anumitor stări de fapt nu e lipsită de interes. Astfel el scrie:

„...la atracția puternică a comunismului, America a dat în general răspunsuri militare. Sutele de milioane de oameni dezamăgiți și sărăciți, noi le-am oferit contrarevoluții lupte în mare măsură de conștient politic sau ideologic, cu excepția ideii anti-comunismului inarmat și unilateral. Consecințele au fost destrugătoare. În loc „să luăm inițiativa” în respingerea comunismului în Asia, așa cum ne lăudăm cu numai cîteva luni în urmă, comunismul a fost acela care și-a îmbunătățit considerabil poziția în timp ce cea a Statelor Unite s-a înrăutățit”.

„...S-au realizat... puține progrese în crearea unei linii defensive (cîtește: un lanț de alianțe agresive, n. n.) în însăși Asia de sud, iar poziția noastră politică s-a înrăutățit în mod sustinut. Oricare ar fi avantajele sale, ajutorul nostru militar pentru Pakistan a slăbit de fapt în mod grav relațiile noastre cu India... Bazele noastre aeriene au provocat suspiciune și resentimente larg răspîndite în rîndul popoarelor... Investirea a aproape 3 miliarde dolari sub formă de ajutor militar pentru francezi în Indochina nu a reușit să împiedice una din cele mai umilitoare înfrîngeri din istorie”.

În continuare, după ce constată cu neplăcere existența unui „neutralism asiatic”, articolul își propune să privească „realist” situația și declară:

„...trebuie să căpătăm o conștiință profundă a faptului că nu sîntem atotputernici, că adesea nu definim controlul asupra situațiilor așa cum credem că-l definim... Un program defensiv (cîtește: de expansiune și pregătiri agresive, n. n.) pentru Asia inspirat de americani, condus de americani, dominat de americani, este un impas politic”.

„Mai departe, articolul, căutînd să prevadă evoluția viitoare a politicii țărilor asiatice și în primul rînd a politicii Indiei, apreciază că „ur a joia” să considere „ca o posibilitate practică” asocierea acestor țări la politica blocurilor militare pe care S.U.A. caută să le încheie în această parte a lumii. „Fie că ne place sau nu, spune articolul, India nu este dorință să devină acum o remoră a unei mare uas de război american”.

Apropiindu-se de concluziile articolului său, autorul subliniază încă o dată: „Ne înșelăm pe noi înșine dacă ne închipuim că problemele numeroase ale Asiei... pot fi încheiate într-un tipar dinainte determinat și verificat în Europa”. El amintește că: „dezastul din Vietnam a dezvăluit caracterul zadărnădăit al politicii noastre recente, astfel ca toată lumea să-l poată constata”; apoi, referindu-se la pozițiile deținute de S.U.A. în Coreea de sud și Taiwan, scrie: „...trebuie să recunoaștem că nu ne putem baza politica asiatică pe două națiuni a căror populație combinată... se ridică la mai puțin de 3% din întreaga Asie”, pe Li Sin Man și Clan Col-și, care „sînt aproape cu desăvîrșire lipsiți de legătură cu starea de spirit a Asiei moderne”.

„Din conștientă că arelea de mai sus, cerurile conducătoare ale S.U.A. au las tras în viață mișcare care totuși se înșin, că opinia publică mondială vrea pace, că ideea coexistenței pasnice a popoarelor cîștigă necontenit teren și că setea de dominanță, pregătirile agresive, condamnă politica actuală a S.U.A. la izolare. Dar însăși faptul că cercuri politice și publicații influente din S.U.A. se văd nevoiți să le facă, subliniază importanța lor.

A apărut:

Lupta de clasă

Organ teoretic și politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român SERIA a V-a, ANUL XXXIV, Nr. 10 OCTOMBRIE 1954

S U M A R

EDITORIAL: Să ridicăm nivelul învățămîntului de partid în noul an școlar.
C. PIRVULESCU: Întărirea rîndurilor partidului, cheazăia succeseilor sale.
C. I. POPESCU: Un mare program de dezvoltare a agriculturii în R.P.R.
C. ARNAUTU: Succesele construirii comunismului în U.R.S.S. — mîndrie a întregii omeniri progresiste.
I. FINTINARU: Politica externă a R.P.R. — o politică de pace și apărare a intereselor poporului.

DIN EXPERIENȚA MUNCII DE PARTID

V. MARIN: Pentru îmbunătățirea muncii organizațiilor de partid din regiunea Constanța în vederea întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective.

RASPUNSURI LA ÎNTREBARILE CITITORILOR

GH. DOLGU, I. DICU: Despre principiul leninist al cîntăreștii materiale a oamenilor muncii în rezultatele muncii lor și folosirea lui în construirea socialismului în R.P.R.

Abonamentele se fac la oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Prețul abonamentului — 12 muncă 18 lei.

Știri sportive

● Duminică în jurul orei 16.25 se va transmite de la stadionul Dinamo desfășurarea prizei a doua a întîlnirii de fotbal dintre echipele Dinamo București și Știința Timișoara, contînd pentru returul campionatului categoriei A.

Transmisunea se va face pe stațiile de radio cu lungimea de undă de 285,351 și 261 m.

● Consiliul regional al asociației Locomotive, în colaborare cu C.C.F.S. orașene, Consiliul sindical regional și organizația U.T.M. București, organizează în ziua de 30 octombrie orele 15 o ștafeta combinată.

Competiția se va desfășura la cross, marș, cîlim și canotaj. În schimburi, plecarea și sosirea avînd loc în fața atelierelor Grivița Roșie.

La această ștafetă combinată pot participa toate asociațiile cu echipe formate din cîte doi sportivi de fiecare schimb. Inscriserile se vor face nominal pentru fiecare schimb, pînă la data de 23 octombrie la Consiliul orașene al asociației Locomotiva (stadiul Giulești).

● Amatori sportului cu balonul oval din Capitală vor avea prilejul să urmărească duminică, cu începere de la ora 11, pe stadionul Republicii, cel mai interesant joc de rugbi din cadrul campionatului republican: întîlnirea dintre echipele bucureștene C.C.A. și Dinamo.

● Componenții lotului republican de tenis de masă se pregătesc cu atenție în vederea viitorului sezon internațional. După antrenamentele efectuate în Capitală, lotul R.P.R. de tenis de masă va evolua la sfîrșitul acestei săptămîni la Tg. Mureș. În cadrul unui concurs de verificare. Concursul, care are loc sîmbătă, duminică și luni, întruște la mesele de joc pe campioana mondială Angelica Rozeanu, Ella Zeller, M. Gantner, campionii țării, T. Harasztasi, P. Pesch, M. Popescu și alții.

● Echipa Dinamo Moscova a susținut la 21 octombrie la Bordeaux primul joc din cadrul turneului pe care îl întreprinde în Franța. Fotbaliștii sovietici au înțîlnit echipa divizionară Gironda din Bordeaux, învingînd-o cu 3—0 (1—0).

Echipa Dinamo Moscova va susține al doilea joc la 28 octombrie la Marsilia cu echipa F.C. Lille, campioana Franței.

● Duminică va avea loc la Sofia întîlnirea internațională prietenească de fotbal dintre echipele selecționate ale R.P. Bulgaria și R.D. Germane. În aceeași zi, se vor întîlni la Erfurt și echipele de fotbal B ale R.P. Bulgaria și R.D. Germane.